

ומאחזקה לזים ומאחזרת
העיר מקוד אשר לנשיא
יהיה פועל ויהיה ויהיו
גבול בנימין פשיא ויהיה
ויהיה הפסטים מפאת קרימה
עו פאת מח בנימין אחו ועל
גבול בנימין מפאת קרימה
עו פאת מח בנימין אחו
ועל גבול שמעון מפאת
קרימה עו פאת מח בנימין
אחו ועל גבול ששון מפאת
קרימה עו פאת מח בנימין
אחו ועל גבול יהודה מפאת
קרימה עו פאת מח בנימין
אחו ועל גבול אשור תימנה
ויהיה גבול מתקד מן מדינת
קרישנה על חס הגרון
ואת הארץ אשר תפול
מחלה לשכני ישראל
ויהיה מחלקותם נאם ארץ
יהודה ואלה
היו גבולות העיר מפאת צפון
חמש מאות וארבעת אלפים
מנה ושערי העיר על
שמות שבט ישראל
שערים שלושה צפונה
שער ראון אחד שער

ויהיה אחד שער לוי אחד
וארבעת קרימה וחמש
מאות וארבעת אלפים
ושערים שלושה ושער
לזכ אחד שער בעמא אחד
שער בן אחו ופאת גבול
חמש מאות וארבעת
אלפים מנה ושערים שלושה
שער שמשו אחד שער
יששכר אחד שער זבול
אחד פאת חמש מאות
וארבעת אלפים שערים
שלושה שער צר אחר
שער אשור אחד שער
נסתו אחד כניב שמנה
עשר ארץ ושם העיר מנה
יהודה שמיה

דבר יהודה אשר היה א
הושל בן בארז במע
יותם אחו וחזקה מלך
יהודה ובימיו רב בעם ביהודה
מלך ישראל תחלת המלך
יהודה בחושע ויהיה
יהודה אל חושע בן קחל
אשר וזננים ולרזי זננים
פזנה תונה הארץ מאחז
יהודה ויהי ויהי את גמר
בת דבליס ויהי ויהי
ויאמר יהודה אליו קרא שמו
יהודה ביהודה מעט ויהי
את דמי יהודה על
יהודה והשכני ממלכות
ישראל ויהיה ביום ההוא
ושברתי את קשת ישראל
בעמק יהודה ויהיה עו
ויהי בן ויאמר לו קרא
שמה לא רחמה בן לא
אוסף עוד ארחם את בית
ישראל בן שש אשאלו
ואת בית יהודה ארחם
והושעם ביהודה ארחם
ולא אושעם בן שש ויהיה
ובמלחמה פסוקים ופסוקים
ותגמל אתה רחמי ויהיה

ויהיה בן ויאמר קרא שמו לא
עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא אחו לכם
ויהיה מספר בני ישראל בחול
חם אשר לא ימד ולא יספר
יהיה במחם אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם בני
אל חי ומקדו בני יהודה ובני
שורא יהיה שמה להם ראש
אחד ועו מן הארץ ביהודה
ויהיה ארזו לא אחיכם
עמי ולא אחותיכם רחמי רחמי
באמנם ריבו בן יהודה לא
אשר ואנכי לא אישה ואתם
זננים מפניה ונאפסו
מנו שדיה מן אפסו
עמיה והעמיה ביום הולדה
ושמיה ביהודה ושמה בארץ
עיה וממיה בעמא ואת
בעיה לא ארחם בני זננים
המיה בן ויהיה ארחם הבישה
מאתו נתנו לחמי וממיה
עמיה ופשיה שמני ושקוני
לכן הננישך את ריבך בפינים
ויהיה את גרתי ונתתי בותיה
לא תאני ויהיה את מאתיה
ויהיה אתם ובק שדיה

ולא תמעה ואמרה אלכה
ואשובה לאישו הראשון
כי טוב לי אומעמה ויהיה
לא ידעה בני אנכי ויהיה
לה הגו וההירוש והיערה
וכסף הרבתי לה ויהיה עשו
לבעל לבו אשר לקחתי
דגני בעתו ותירשו במועדו
והעלתי עמדי ופשיה לכסות
את עריותה ועתה אגלה
את גלותה לעיני מאתיה
ואיש לא יעלה ממדי
והשבתי כל משושה חנה
חדשה ושבתה וכל מועדה
והשמתי גפניה ויהיה
אשר אמרה אתנה המה
לי אשר נתנו לי מאתיה
ושמתי לעד ואכלתי
חיה השדה ופקדתי עליה
את דמי העלים אשר תקטור
להם ויהיה נמיה וחלתי
ומלך אחרי מאתיה ואת
שכחה נאם יהודה
לכן הנני אנכי מפיה ויהיה
וה לכתי המדבר ויהיה
על לבתי ונתתי לה את כתי
משם ואת עמק עכו לפתח
יהודה ונתתי שמיה בנימי

נשורה ביום עליה מארץ
מצרים ויהיה ביום
ההוא נאם יהודה תקראי איש
ולא תקראי עו בעלי
והסרתי את שמות העלים
מטה ולא יזכרו עוד בשמה
וזכרתי להם ברית ביום ההוא
עשיתי השדה ועב עוף השמים
ורמש האדמה ולשת וחוב
ומלחמה אשכור מן הארץ
והשבתי לבטח וארשתי
לי לעוב וארשתי לו בעוד
ובמ שפט ובח כר ובכר מים
וארשתי לו באמונה ויהיה
את יהודה
ויהיה ביום ההוא אענה נאם
יהודה אענה אתה שמים ותני
יעני אתה ארץ ויהיה
אתה הגו ואתה הירוש ואת
היערה והב יעני את יהודה
ויהיה לי בארץ ורחמי
אתה רחמי ואמרת לי לא
עמי עמי אתה והוא יאמר
אלהי
ויהיה יהודה אליו עוד דן
אהב אשה אהב דע ומאסת
כאדת יהודה את בני ישראל
והם פנים אל אלהים אחרים

ואהבי אשישו ענינים ואמרו
 לו בחמשה עשר כסף וחמרי
 שערים וזהו שיערים
 ואמר אליהם משה רבינו
 לא תנוני ולא תהיה לאיש
 וגם אני אלהי בני ישראל
 ואלו שראונו ואלו שראונו
 ואין אפוד ותרסיס
 ישבו בני ישראל וקבו
 את הויה אלהיהם ואת הויה
 מלכם וספרו אל הויה ואל
 כוונו באחרית הימים
 שמעו דברי הויה בני ישראל
 כי ריב לוהויה עם יושבי
 הארץ כי אין אמת ואין
 חסד ואין דעת אלהים בארץ
 אלה וכחש ורעה וגנב ונאף
 פרצו ורמס בדמים נגעו
 על כוונת הארץ ואמלל
 כל יושבי פה פתח השדה
 ובעת השמים וגם הוי חסד
 יאספו ארץ אש אל הויה ואל
 יוכח איש ועמך ממדינות
 וכשתי האים וכל גב צבא
 עמך ליה ורמיה אפך
 טלמי עמי ממל הדעה כי
 אמה הדעת מאסת וא

מפחולו ותשבח תורת אלהיך
 אשכח בנה גסאני כרבה
 פן חטאוי כבודם בן לון
 אמור חטאת עמי יאכלה
 ואל עונם ישאו נפשו וחס
 בעם כפח ומקדתי עלך
 דרכי ומעללי אשני לך
 ואכלה לאיש בעי חסו ולא
 יפרעו מי את מחוד עובד
 לשמר ונתנו ונתנו ונתנו
 וקחלב עמי בענין ושאל
 ומקלו עדי לוי הים ונאם
 הדיעה ונאם מחת אלהים
 על ראשי החיים ונאם
 ועל הגבעות קפחו חת
 אלון ולבנה ואלה כי טוב
 עלי עד כוונת בטותיכם
 וכלותיכם תנאפנה לא
 אפקוה על גנותיכם כי
 תזנינה ועל כוונתכם כי
 תנאפנה מהם עם הויה
 ופרו ועם הקדשות ונאם
 ועל לא תבין ולבט אבד
 אתה ישראל אל יאשם
 יהודה ואל הנאו הגלגל
 ואל תעלו בית און ואל תשבע
 חיי הויה כי כפרה סדרה
 סדר ישראל עתה ורעם

יתו ככבש במרחבי הים
 עצמים אמרים הנחל
 כבאם תזנה חזנו אבנו חו
 קלו מלניה ערר חס אותם
 בכנפיה וכלשו מהחורט
 שמעו ואת החסות
 וזה שוכנו בית ישראל וזה
 המלך האויב כי דכס ממעט
 מרס ותיקס למעט ורשת
 פרנשו על תבוא ושחח
 שטיס העמקו ואני מקס
 לכס אני דר עדי אמרים
 וישראל לא תכחד ממני כי
 עבה הנמת אמרים נטמא
 ישראל לא ותנו מעלתי
 לשוב אל אלהיהם כי רוח
 ונגוס בקרבם ואת הויה
 ורעו ונעה גאון ורעו ורעו
 וישראל ואמרים וכל בשעם
 כשל צמחוד עמם בעצאם
 ובקרבם מלכו לבקש את
 וזה לא ומצאו חלץ מהם
 ביותה בלדו מבעם ורעם
 מלדו עתה יאכלם חדש את
 חלקיהם
 תקע שופר בגבעה חעננה
 בדמת חדש בית און אחר
 בגומי אמרים לשמה הויה

ביום תוכחה בשכני ישראל
 הודיעו ואמרו חו שר
 יהודה כמסו וכו עליוס
 א שפוך מים עברתי עשוה
 אמרו רעו משכבו והוא
 חדר אחרי עו יאנע בעש
 לאמרים וברב לבתי והויה
 ואל אמרים אתחלו ויהויה
 את מורו ונד אמרים אל
 אשר ושה אר מר ובי הויה
 לא ימיר רפא רם ולת הויה
 מורס עם כשחל לאמרים
 וכמלד ומת יהויה אני אנו
 אטרה ואלה אשא ואני
 מעליך אש אלהיך חזקה
 עד אשר יאטמו וכל שופני
 שיתו ויחורני לכו ונשנה
 איתו מתואסף ורפאנו
 ויחשני חזנו מיתים
 ביום תשלוש חזנו ונחוד
 למנו ויעה ורפס לדעת
 את הויה בשור וכוך צאו
 ויבוא כשעם לנו במלך ש
 ויה ארץ מה אעשה
 אמרים מה אעשה לך יהויה
 וחמסם מעויד וכפל משפח
 חו על כוונת בני אים
 ויהויה אמרי ומשפח

אור וצא מי חסד חסעתי
 ולא זבח ודעת אלהים מעלות
 ואלהם מאם עברו ברות
 שם צדו מאלה קרית
 פעלי און עקבה מנס יכחמי
 איש צדוים חסר מהניב
 הודו ויעשו שלמה מן זמח
 עשו צבאל ישראל האיתו
 שער רח שמונת לאפרים
 כטמא ישראל גם חזקה
 שת קער לך בשומי שבות
 עמו
 פרסא ישראל ונגלה עון
 אפרים ורעות שמדון מן
 פעלו שחר ונבבוא פשט
 גדוד בחווי וכל יאמרו
 ללבם בלד עתה וברתי
 עתה סבבות מעלתיכם נגד
 פני הוי ברעם ושמחוד מר
 וכלח שותם שרים מלם מצ
 מנאפס כמו תנוי בערה
 מאסה שבות מעור מלוש
 בעק ער חמטנו יום מלכנו
 החלו שרים חמת מיו משו
 יזו אתל עצים בני קרבן
 כהנוי רפס בארבעם כל המלח
 ישו אפ חם פלי הויה בער
 מאש לתבהי מלם וחמו בתנו

ואכלו את שפטיהם כל
 מלכותם נפלו אידקרא בחם
 אלו אמרים בעמים הוא ונבנו
 אפרים חסו מלך חסד
 אכלו ורעם כחו והוא לא
 ורע גם שיבה ורפחבו הוא
 לא ירע ונענו גאון שראג
 במקו ולא שבו אל יתנו
 אלהים ולא בקשאו בברזא
 ויהו אמרים כוונת פותח און לב
 מערים קרא אשור חלכו
 כאשר ולכו אמרוש עלותם
 רשתו כעוף השמים אורדם
 אוסרם כשמעו וערים
 און לחם כדורו ממני שר
 לחם מפשעו ונאנו אפס
 והמה רברו על קונים ולי
 וענו אלו מלם כי וילדו על
 משכבותם ערדו ויתרוש
 ותגורו וקורו ונאנו ורתי
 חזקתי ורועים ואלו וחשבה
 רע ישונו לא על חיו פקשת
 רמוח ופני בחרי שותם מזעם
 לשונם ורעגם בארץ מערים
 אלהם שפר כנשך על בית
 יתו ישו עברו ביהו ויע
 תודתו פשעו לו ויעקו אלה
 ידענו ישראל ונח שראג

טוב אונב ודרכיהם המלכית
לא ממני השירו ולא ידעו
כספם והבם עשו לחם
עצבים למען יכרת יונח
עגלך שמרון חרה אפי
בם עד מתי לא יוכלו נקון
בי מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא כי
שבבים יהיה עגל שמרון
כי רוח יורעו וספחה יהוה
יקצרו קמה אין לו עמה
גלו יעשה קמה אפי יעשה
ודים יבלעו יבלע ישראל
עמה חיו בגוים בכלי און
חפץ בי כיהמה עלו אשור
פרא בורד לו אפרים התנו
אהבים גם ביהתנו בגוים
ענה אקבעם ויחלום עמי
ממשא מלך שרים כי
הרבה אפרים מובחול לחטא
מולו מובחול לחטא אכתוב
לו רבי תורתו כמוזר נחשבו
זבחי הובו זבחו בשר
ויאכלו יהוה לא רצם עתה
יובד עונה ויפקד חטאותם
מזערים ישבו וישכח
ישראל את עשהו ויכין
היכלות ויחרחר הדבה עירם

בצרות ולחולת אש בעריו
ואכלה ארמנתיה
אל תשמח ישראל אל גל
מעמים כי ונת מלך אלהיך
אהבת און על מל גרנות
דגו גרו וקב לא ידעם
ותירוש וכחש בה לא ישבו
בארץ יהוה ושב אפרים
מערים ובאשור טמא יאכלו
לא יסכה ליהוה יח ולא
יעזבו לו ובחיהם ברחם
אונם להם בל אכלו ופמא
כל לחמם לנפשם לא יבוא
בית יהוה מה יעשו ויום
מועד וליום חג יהוה כי
הנה חלבו משד מערים
תקבעם מק תקבדם מחמד
לכספם קמוש וירשם חוח
באהליהם בארץ חסדיה
באוימ השלם דעו ועראו
און הנבא משגע איש
הרוח על רב עונד ורצה
משטמה עפה אפרים עת
אלהי נבא פח נקוש על
בלדו ביו משטמה בבית
אלהי העמקו שהחזימי
הגבעה יזכור עונם יפקוד
חטאותם

בענבים במדבר משהו
ישראל כבכורה בנות
בזאתה דאיתי אונם
חמה באו בעל פעור ויחזקו
לכבוד ויחיו שוקים מאת
אפרים בעוף ותעוקה בנות
מלדה וקמקד ומחזקו כי
אם יצלו את בנותם וישלחו
מאדם כי גם און להם
בשוריה מהם אפרים נאשו
ראשו לצור שהותה חוח
ואפרים להו עיא אלהי
בנו יתן להם ויחזקו
הו להם רחם משמי ויחזקו
עמקיהם מר דעתם מל
מרשם שנאותם על רע
מעליותם מביתו אגישם
לא אוסף אהבתם מ שדותם
סדרים יהוה אפרים שרשם
יבש פרי בלי יעשה גם כי
ולדו והמקו מהמקו בטנו
מקסם אלהי כי לא שמו
לו ויחיו נדרים בגוים
גמן בוקק ישראל
פרי ישחך לו ברב לפקדו
הדבה למובחול נקוב און
חגיבו מעבות יהוה לבם
ענה יאשמו הוא יעדרף

מזבחותם ושד מעבותם כי
עתה יאמרו און מלך לבני
כי לא יראנו אהיה והמלך
מה יעשה לנו ויברו ויברו
אלוה שוא ברית ברית ופרח
כראש משפט על תלמי שרי
לעלות בית און עזרו שבו
שמרון כי אכל עליו עמה
וכמהו עליו וגילו על כבודו
כגלה ממנו גם אותו לאש
לאשור וכל מנחה למלך
ורב בשנה אפרים יח ויבש
ישראל מעעלו נדמה
שמרון מלכה מק צע על פה
מזם ונשמו במות און
חטאת ישראל קוז ודבר
יעלה על מובחולם ואמר
לתרים כפונו ויגבעות נפלו
עיונו
מימל הגעך חטאת ישראל
שך עמדו לאת שיגם בגבעה
מלחמה עלבנו עתה באותי
ואפרים ואספו עליהם עמים
באקום לשמי עינתם ואפרים
עגה מלמה אהבתי לרש
ואני עבדתי על טוב עוארה
ארכב אפרים וחירוש יהוה
ישר לו יעקב ורעו לבם

לעדה קצרו לפי חסד
נירו לכם נר ועת לדרוש
אתהוה עד יבוא ויכרד
צדק לכם יחרשתם רשע
עולתה קצרתם אכלתם
מרכחש פו בטחת בדרך
ברב גבוריה וקאם שאון
בעמיו וכל מעהוה וישר
נשר שלמן בית א אבאל
ביום מלחמה אם על צנים
רשעה יכה עשה לבם בית
אל מפני רעת רעתכם י
בשחר נדמה נדמה מלך
ישראל כי נער ישראל
ואהבהו וממצרים קראתי
לבני קראן להם
בו חלכו מפניהם לבעלים
יזבחו לפסילים וקפרו
ואנכי הרגלתי לאפרים
קחם על זרועותי ולא ידעו
לפאותי יחבלי און אשכמ
בעבתות אהבת ואהיה
להם כמדימי על על לחיהם
ואכו אליו אוכלי ולא ישוב
אל ארץ מערים ואשור
הוא מלכו כי מאנו לשוב
וחלה חרב בעריו וכלתה
בבני ואכלה ממענותיהם

ועמי תלואים למשובתי וא
על יד אהו נחר לא ידומים
אין אתה אפרים אמגג
ישראל אין אתה כארמה
אשימך בעבאים נהפך עליו
לבו יחד נכמרו נחמו לא
אעשה דורו אפי לא אשוב
לשחת אפרים כי א
אנכי לא איש בקרבך קדוש
ולא אבוא בעיר אחיו יהוה
ולכו בארדה ושאג כיהוא
ישאג ויחררו בנים מס
יחררו כצפור ממערים וכונו
מארץ אשור והושבתים על
בתיהם נאם יהוה
כבבני בכחש אפרים
ובמרמה בה ישראל ויהוה
עד רד עס אלו עס קר שוב
נאמו אפרים רעה רוח וזרף
קרים כל היום כוב ושד יובח
זכרית עם אשור יכרתי
ושמו למעדים וכל ויבי
ליתוה עם יהודה ולפקד על
יעקב ברכיו במעל ליו ישוב
לו בבטו עקב את אחיו
ובאון שרף את אלהים ויש
אל מלאך יוכל בכה ותחננו
בית אל ומצאנו שש ודבר עמי

יהוה אלהי העבארת יהוה
 זכרו ואתה באל הירך תשוב
 חסד ומשפט שמר וקה
 אל אלהיך תמיד כפעולתו
 מאונ מרמה לעשך אהב
 ונאמר אפרים אה ששחתי
 מעצתי אה לי כל גילע לא
 ומעאל עת אשר חטא
 ואנכי הוה אהיך מארץ
 מצריה ער או שיהב דאחתי
 כימי מעור דרפתי על עניא
 ואנכי חתן דרבותי וברך
 הנביאים אדמה אס גרתי
 או אר שוא היה בגלגל
 שרבים ובהו גם מזבחיהם
 פגלים על תלמי שדו וינבח
 יעקב שודא ארם ויעבר
 ישורא באשה האשר
 שמר ונבליא העולה יהוה
 את ישראל ממצרים ונבליא
 גשמיה בעיני אפרים -
 במירוים ורמון עליו נפוש
 נחפתי ושוב לו ארצו
 דבר אפרים רבתי נשא הוא
 בישורא ונאשם בבבל ונמת
 ונחתי וק פו לחטא ונעשו
 להם מפת מפקם פתכותם
 עצבות מעשה חרשים כלה

להכרם אמרים ובהו אהם
 עגלים ושרון לכו חזלי
 בעצובקר ופסל משקים
 חלה כמץ וסער מגרו
 וכעשו מארבה ואנכי יהוה
 אלהיך מארץ מצרים ואלהם
 זכתי לא תרע ומוליע אה
 בלתי אהיך עמך במדבר
 בארץ ומלאכות במר עתם
 וישבעי שדעו ורבים להם
 ערבו שבחוני ואה להם
 כמו שחל כגמר על דרכו
 אשור אגושם כדב שבו
 ואחר ע כגור לבם ואכלם
 שם כלביא חות השדה
 תפקעם שחתי ושראל פו
 לי בעורף אהי מפק אפוא
 ונשיעך בכל ערף ופסלך
 אשר אמרת תגדל כל
 ושרים אהיך לך באפי
 ואה בערתי
 עור עון אפרים עפונה
 חטאתי חבלי וילכה נבאו
 לו חואנו לא חכם מעת לא
 עמד במשפר בנסי מר
 שאול אפרים ממות אגאום
 אה רבוימות אה קפון
 שאול נחם וחת מעיני

כי חוא בני אחים מירבוא
 קדים לחיחוח ממדע
 וקדש מקדו וחרב מעיני
 קדא נשח אוצר כל
 חמהו תאטם שמדו פו
 מרבה באלהיה בחרב ופלו
 עלותם ורשטו וחליהו
 נבקרעו
 שופם ושראל ער ונחאחתי
 כי נשדתי בעונך קח עינתי
 דכרם נשדתי אריתו אמר
 אה כל השא עון חסד
 נשדתי פרים שפתי אה
 לא חשיענו על כל חסד
 ולא נאמר שר אלהינו ומעו
 ודגנו אשר בך נחתם ורש
 ארפא מעורבתם אהם נע
 מ עב אפימנו אהי כל
 לשראל וקדו כשורש עת
 שרית מלכו חלד וקדו
 ויהי בנות חורו ויהי לו כלה
 נשכונת בעל וחתו
 ונפרתו כגט וכוו חתו ונעו
 אפרים מרדו עתו לעצם
 אה ענית ואשרונו אה
 כדוש בעד מלכו פרה ונעו
 נמצא מ חכם וכוו אה
 נבו ורשם כישורים ברה

יהוה ועד קום קדונו וכפ
 ובשנים יבשתי בם
 הבר דהו אשר וכוו אלהיך
 נן פתואל שמעו את חוקים
 והאזינו כל ישבי הארץ
 חיותה אה בימיכם ואם
 ימי אבותיכם עולה דכניכם
 כפרו ונכסו ונחיתם ונפתח
 לדו אחריהם חגום אכר
 הארבע הוה הארבה אכר
 תרין וכוו אכל חסדו
 חקעו שבורים וכוו וחוליה
 לישעמו על עפלים מ
 נכרת מפוסם יגדלו עת
 על ארע עינים וכוו מקפ
 שפיר עתיה ומהלעות
 לביא לו שם גמלו לשמיה
 וראעו ורשעו חשף חשפה
 וחשף חקעו שריגור
 אה כעלה חתשך על
 בעל עתיה חסד מענה
 וקדו מנת וחת אהי חסד
 משורתי וחת שרד
 אלה אדמה כי שור דגו
 וקדו חיוש אהל ויחור
 חמשי אהיב חילולו כרמים

על חסדו ועד שעתה כי אה
 קצויר שרה גמלו חיוש
 והתאנה אמלח דלון גם
 תמר ותפוח כל עני השדה
 ונשו מ הניש ששוח מוכני
 ארס
 חגורו וספיר הבתום חילולו
 משורתי מוכבאזו ללנו בשקים
 משורתי אהו כי נמנע מבית
 אלו חכם מנחה ונסך קדושו
 עוס קדאן עצה אספוי
 וקניס כל ישבי הארץ בית
 וחתו אלו חכב וועקו אל
 יהוה אהו חום כי קדוב
 וק חתו וכשר משתי נבוא
 חקא נגד עיני אה
 נכרת מבית אלהינו שמחה
 וגלו יעצו פרודת וחת
 מגרפתיהם נשמו אפרות
 וקדו ממגרות כי הכוש
 דגו מה נאטתה בהמה נכנו
 עורו בקר כי אה מדענה להם
 גם עורו חקאן נאשמו
 אלה יהוה אקדא כי אש
 אבהו נאטת מרדו וכהו
 להוה כל עני השדה גם
 בהמות שרה חקעו אהיב חט
 אפינו חום ואש אלהי חקעו חמדו

תקעו שופר בעיוו וחרגעו
 בחר קדשו ודגו כל נשבו
 הארץ כידא חום וחתו מ
 קדובי חום חשך ואמלח חום
 ענו וערפו כשחר פריש
 על חתום עם רב ועינים
 כמחו לא נחיה מו העולם
 ואחכמו לא יוסף ער שנו חור
 חור ימנו אכלה אש ואחריו
 חלש לחבו כגדלו הארץ
 לפנו וחתו מרדו שמחה
 וגם פלסח לא חרבה חקעו
 חקעו מדאח וכל פכשום כו
 ורועו חקעו מרכבות על
 ראשי חתום חקעו חקעו
 להב אש אכלה קש כגם
 עלום ערוך חקעו חקעו
 וחולו עמם כל פנים חקעו
 פאהור כגמר חום ורעו כו
 פאנש מלחמה בעל חומה
 ואיש בורכו וכוו ולא עקטו
 ארחותם ואיש אחו לא
 וחקו וכוו בחקתו וכוו
 נכד השלח וכוו לא יכעו
 בעור נשור בחומה ורעו
 בפתים נעלו בשח חקעו
 נבא כגו כולמנו רגיה אר
 רעשו שמים שמש חלח

קררו וכוכבוכ אספו נגהם
ויהיה עתן קולו לפני חילו כי
רב מאד מחנהו בני עינים
עשה רברו כי גדול יוסתחה
ונזרא מאד ומוי וכלו נגם
ענתו נאם יהוה שבו ערני
בכל לבבכם ובעינים ובכב
ובמספר יודקו לנו לבבכם וא
בגריכם ושבו אל יהוה
אלהיכם כי חזנו ורחום הוא
אך אפס ורב חסד ורחם
על הרעה מי יודע נשוא
נתחם והשאר אחריו ברכה
מנחה ונסך ליהוה אלהיכם

תקעו שופר בעיני קדשועים
קראו עצה אספו עס
קדשו חתן קדשו וקנים
אספו עוללים ונקי שרתם
יעא חתן מחדר נכסו
והפתח בני חאול ונחבו
ובפס פתנים משרתי יהוה
ויאמרו חסד יהוה על עמק
ואלתו נחלתו לחרפה
למשל פס גוים לפי יאמרו
יהוה לארצו נחמל על עמו
ויען יהוה ואמר לעמוהו

שלח לכם אתהוה והתקדש
והעלה וישבעתם אתו וי
ולא אתו אתכם עוד חרפה בעיני
ואתה צפנו ארחוק מעלכם
וזרחתו ארץ עזה ושמח
אתפניו אלהים הקדמני
וספו אלהים תאחזו ועלה
באש ונהל עולות מי הגדול
לעשות אלהי ארץ
גדול ושמחו ברחוק יהוה
לישות יאמר אלהים
שדלי כי ראוי אבות מדבר
כי עץ נשא פרוו האנה וקפו
נתגדלו ובעיני עיניו גדלו
ושמחו ביהוה אלהיכם כי

נתן לכם את המונה לערקה
ויווד לכם גשם מורה מלחוש
בראשיו ומלאו הגרונד
בר וחסדן הקבוצים מירוש
ויעתו ושלמתי לבם את
השנים אשר אכל הארבה
המק והחמול והגזם חילו
הגדול אשר שלחתי בכם
ואכלתם אכול ושבועו ונתלתם
את שם יהוה אלהיכם אשר
ישע עמכם לחפלא ולא
רבו עמי לעתה וירע עינים
כי בחרתם וישל אל אני ואני

יהוה אלהיכם וישע
ולא יבשו עמי לעתה

ויהוה אחרי כן אשפוט את
דחול על כל בשר ונבא
בניכם ובנותיכם וזעית
חלמות חלמו בחורייכם
חזקתו יראו ונגם על העתה
ועל משפחות בימים החתה
אשפוט את דחוי ונעמו
מופתים בשמים ונאמר
ואש ותמרזת עשו חלש
הסר לחשך ותחור רב
לפני בוא נס יחם מיר
והנרא ומהו כל אשר חל
גשם יהוה ומלכו כי בחר
עליו ויחוש שלם ממה מלש
באשר אמר יהוה ושלחתי
אשר יהוה קרא ים תח
במרים תחמה ובעת חתה
אשר אשוב את שדתי
יהוה וירושלם וקציעו
את כל הגוים והורדתם
אל עמק והושפטו ונשפטו
עפם שם על עמי ונתחתי
ישכאל אשר פרוו בגוים
ואת ארצי חתה ואל עמי
כי גודו ונתהו חלד ברוח

והמדה מכרו בנין וישתדו
נגם מה אתם לער ועדו
וכל גלילות מלשת הגמול
אתם משלמים עלי ואם
גמלים אתם על כל מה דר
אשם ואלכם בראשם אשר
בספני ויהוה נחמתו ומחמול
הס בים והאתם להיפלים
ובני חתה ובעי וירושלם
מכרתם ובני חתה למען
הרחקם מעל בגוים חנני
מערים מה מקום אשר
מכרתם אתם שמה ותשבתו
גמלים בראשכם ומכרתו
את בגמלים ואת בגמליכם
כי בני חתה וכל כרם
לשפאת ארצו נחוק כי
יהוה רבר

קראו זאת בגוים כי קדשו
מלחמתו העלו הגבורים נשעו
ועל כל אגמר חלחמה פתו
איש כל חורבות ומומרותם
לרמיתם חלש יאמר גבור
אני עשתי ונבאו כל הגוים
מפסו ובעיני שמה הנחת
יהוה גמורו עורו ועלך
חמות אל עמך נחושפטו כי
שם אשם וישפט את כל

הגוים מפסו שלחני מוגל
כי בשל קציע באו רדו כי
מלאו את השוקי והקבוצים
כי רבד רעתם המונעם חלו
חמולתם מעמך חרוץ כקחוב
לום יהוה מעמך חרוץ שמש
וירח קדורו וכוכבים אספו
נגהם וקחה מציון ישאג
ומירושים יתו קולו ורעשה
שמים וארץ ויהוה מחסת
לעמל ומעונו לבני ישראל
וירע עינים מלני יהוה אלהים
שכנו בעמל חרדשו וחתה
וירושלם קדשו וזרים לא
יעבדו עו

ותהו בלם יהוה איתן וחרתם
עקסו ותבטולו תלכסו חלב
וכל אמקו יהוה לכו מים
ומעו ממת יהוה יעא והשח
את נחל השפתם מצרים
לשממה תהו ואזלם למרצו
שממה וסחה מחבים בני
יהוה אשר שפכו דם נקרא
באר עב ויהוה לעולם תשוב
וירושלם רדו וירושלם
דמם לא נקחתו יהוה שכנו
בעיו

דברי עמו אשר חוה בנקדו
מתקוע אשר חוה על ישראל
במקו עקוב מלך יהודה ובימיו
ירבעם בן חאש מלך ישראל
שנתים לפני הרעש ויאמר
יהוה מציון ישאג נמדת שבת
רתן קולו ואבל נאות חלעים
ובש ראש חכרמל
מה אמר יהוה על שלש פשע
דמשך ועל ארבע לא אשכנע
על דושם בחרצת חברי את
הגלש ישראל חני אש בבית
חואל ואכלה ארמנות בחדר
ושברתי ברוח רמשה וחברתי
לשכב מבקעת און ותמך
שבת מבית עמי וגלו עם ארם
קחה אמר יהוה
כה אמר יהוה על שלש פשעי
עזה ועל ארבע לא אשכנע
על הגלותם גלות שלמה לחסד
לארס ושלחתי אש בחומת
עזה ואכלה ארמנות וחסד
ושב מאשה ותמך שבת
מאשקלן והטיבותי נד על
קדוהו ומלשארית מלשתי
אמר איני יהוה
כה אמר יהוה על שלש פשעי
עז ועל ארבע לא אשכנע

על הסגרים גלות שלמה
לארזים ולא זכרו ברית אחים
ושלחתי אש בחומתי צר
ואכלה ארמי נהימי
כה אמר יהוה על שלשה
פשיעי ארזים ועל ארבעה
לא אשיבנו על דפוס בחרב
אחיו ושחת רחמי וסורף
לעז אפו ועברתו שמרה
נצח ושלחתי אש ביהימיו
ואכלה ארמנות בערה

כה אמר יהוה על שלשה
פשיעי בני עמון ועל ארבעה
לא אשיבנו על דפוס בחרב
הגלעזל משחורתי את
גבולם והעזו אש בחומתי
דפה ואכלה ארמי נהימיו
בתרועה ציון מלחמת נסע
ביום סופה יהלך מלכם
בגולה הוא ושריו ויהו אמי
יהוה
כה אמר יהוה על שלשה
פשיעי מואב ועל ארבעה
לא אשיבנו על דפוס
עצמות מלך ארזים לשוף
ושלחתי אש במואב ואכלה
ארמנות הקדושת ומתגשאו

בתרועה בקול שופר
והברתי שופט מקרבה
וכל שרות אהרונ עמו אמר
יהוה
כה אמר יהוה על שלשה
פשיעי חנניה ועל ארבעה
לא אשיבנו על דפוס את
הזות יהוה וזקנו לא שמו
והתעם כזביהם אשר הלכו
אבותם אחרתם ושלחתי
אש ביהודה ואכלה ארמנות
ירושלם

כה אמר יהוה על שלשה
פשיעי ישראל ועל ארבעה
לא אשיבנו על דפוס בנקף
ערוך ואביו בעבור נעלם
השמים על עמר ארץ
בה אש בלם ודרך ענוק
לפני ואיש ואביו מבו אל
הנערה למעו חלל ארז
שם קדשי ועל בגדים
חבליים וכו' אעל כל מוצה
והיו ענושים ושלחו בית
אלהותם ויאנכו השמרתו
את האמרי מפניכם אשר
כרם ארזים גבול וחסו
הוא כאלוים ואשמה פרו
ממעל ישראל שיה מתהרת

ואנכי הטלתי אתם מארץ
מצרים ואלה אתם
ארבעים שנה לרשת את
ארץ האמרי ואקום ממעלה
ובפחורכם לגורם הארץ
ואת בני ישראל נבחרתי
ונשקו את הנורים ויש
הנביאים עזרתם ואמר לא
תנבאו הדנה אנכי מעתה
כאשר תעון העולה ממעלה
לה עמדי ואבד מנוס מלך
וחוק לא יאמץ ביה חסד
לא יאמץ נסעו ויהו
הקשות לא יעלו ויהו
פרגו לא ימלט ויהו
לא ימלט נסעו ואמין
בגבורים ערום נגוס ביום
יהוה נאם יהוה
שמעו את הדבר הזה אשר
הגיד יהוה עליכם בני ישראל
כי כל המטפחה אשר
העלוה מארץ מצרים
לאמר ריק אתכם ויעלו
משפחות הארמה עליכם
אמרו עליכם את כל עוונות
הלכות ענין חזון בלתי אם
נוערו הושעו ארץ בועד
וכו' ואלו הנהו כפתי הקו

ממעלתו בלתי אמרתי
התפל עמך על פה הארץ
ובימי שאלוה חמלה פלמו
הארמה וכו' לא לכוף אם
יהקע שופר בעור ועם לא
והיה אם תתן רעה בעור
ויהוה לא עשה יש לא יעשה
ארני יהוה דבר כי אם גלח
סודו אל עבדיו הנביאים
אריה שאג מי לא יכרע
ארני יהוה דבר מי לא ינבא
השמינו על צרמות
כאשרד ועל ארמנות בארץ
מצרים ואמרו האספו על
על דרו שמרו וראו מהמלה
ובוא תזנה ועשוהם כל
הקדשי ולא ידעו עשות
נבחה נאם יהוה הא עירם
חמק ושך בארמנותיהם
לפני כה אמר ארני
יהוה ער ועבד הארץ וחורף
ממל עור ונבון ארמנותיה
כה אמר יהוה כאשר יעול
הרעו מפי הארני שרני
לרעום אובדו אלו בן ועלו
בני ישראל הרשעים בשמרו
במאמץ ונבדמשך ערש
שמעו והעירו בבית יעקב

נאם ארני יהוה אלהי
העבאות ומי ביום סקרתי
כשעל ישראל עליו ופקדתי
על מוצות בית אל וגלעז
קדנות המובח וכו' לארץ
והביתו ביהחקה על פות
הקוץ ואבדו בתי השן וכו'
בתים רבים נאסדהו
שמעו תבין הנה פרות תבשו
אשר בחר שמרון מעסקות
בלים הרעות המיונים
מאמרות לאריות הביאה
ונשמה נשבע ארני וכו'
בביתו מי תגד מיני פאים
עליכם וישלח אתכם בעשה
ואפריהם ביהדות רוגה
ופרעים תעאנה אשה נגה
והשלכמה תהרמונה נאם
יהוה צאו בית אל ופשיעו
הגלעז הרעו לפשע ותגואו
לבקר וכו' וכו' לשלש
ומים מעשרתכם וקפור
מחמין תורה וקראו נביות
השמיני כי בן אחבתם בני
ישראל נאם ארני יהוה וכו'
אני בתי לם נקו שנים
בכל עריכם וחסר לחם

בכל מקומותכם ולא שבתם
עדי נאם יהוה וגם אנכי
מנעתי מכם את הנזק בעור
על שח חדשים וקעד והמטרה
קל עיר אחת ועל עיר אחת
לא אמטיר חקקה אחת תפטר
וחלוקה אשר לא תמטיר
עליה תיבש ונעלו שהים שלט
ערים אל עיר אחת לשתות
מים ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאסדהו הכותו אתכם
בשכפון וצמקון מדברת
גויתים וכרימכם ותאמכם
והיתכם יאכל הגום ולא
שבתם עדי נאם יהוה שלחתי
בכם דבר ברר מערים חורגי
בחרב בחוריתם עם שבו
סוסיכם ואעיר באש מיר
מחניכם ובאפכם ולא שבתם
עדי נאם יהוה תפסו בכם
במחפכה איהים את סדכם
ואת עמדת ותהיו כאוה
מעל מטרפה ולא שבתם
עדי נאם יהוה לבן כה
אעשה לה ישראל עקב זו
כיואת אעשה לך הכון
לקראת אהרן ישראל כי
הנה חטאי הרים וברא דנה

ומה ליהם מה שהו עשה
שהו עשה ויהי על גדות
ארץ יהודה אלהי ישראל

עמי עזאת דברתי מזה
כי נבא נשא עליכם קול בית
יהודה ונפלה לאת סוף קום
יהודה ישראל נפשה גל
אדמה את מקומה כי
כה אמר ארני יהודה העור
הזאת את אלהי משאר מאר
העולם מאת השאר עשוה
לשאר ישראל
אמר יהוה לבית ישראל
הרשעו ויהי נא הדרשו
ביתך והגלגל לא תכבדו
ובאו שבע לא העבדו כי
הגלגל גלה ויהי ויהי
יהוה לאון הרשעו את יהוה
והיו בו ערוך פאשקוד לסוף
ואכלה ואזתכבה בית אלהי
השמים לענה משפחתי
ועתה יבנה בית יהוה וישוה
כבודו ויהי ויהי ליהוה
פאשקוד יהוה ליהוה ויהי
יהוה ויהי ויהי ויהי ויהי
יהוה ויהי ויהי ויהי ויהי
יהוה ויהי ויהי ויהי ויהי

יבוא שנה בשנה מזכיה
ודבר תמים ותעמלו כן מען
בשכרם עליו ונשאתו
הקהל ממנו בני אלהי בנותם
ולא תשנו בם כדמי חמד
נטי חס ולא תשאו אתינים
כי יעתי רבים פשעכם
וענינים חטאתכם עורו
עיהו ליהוה כפר ואבונם
בשער הטוב לכן המשפח
בענין יהיא יום כי עת
דעו הארץ ער טוב וא
דע דמעו יהוה ויהי ויהוה
אלהי עבאות אתכם באשר
אמרתם שנאמר ויהוה
טוב והענין בשער משפט
אלהי ויהוה יהוה אלהי
עבאות יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

השכבים על מפות שו וסרחים
על ערשותם ואכלים בדים
מענו וענינים מהו מרבך
הפרטים על פיתגל פרוח
חשבו להם בלשון השתים
במחור ויראשתי שמנים
ומשחו ולא נחלו על שבר
יסקו לכן עתה עלו בראש
גלים וסר מוח סרחים
נשבעו ארני יהוה בנפשו
נאם יהוה אלהי עבארת
מתאב אנכי את גאון יעקב
וארמנותו שטאני וחס גרתי
עור ומה יהוה אלהי יהוה
עשרה אנשים בבית אחר
ומה ונשא יהוה ומסרפן
לחוציא עעמים מז הבית
נאמר אשר בירבתי הבית
העוד עמד ואמר אפס ואמר
הם כי לא לזכורו בשם יהוה
כינת יהוה מעוה והנה
הבית והיה רסיוס והבית
תקסן בקעם יהוה ענו בפלע
סומים אסו יהוה בפקרות
הפלתם לראש משפחתי
ופקו ערקה ללעה השלוחים
ללא ריב האמרים הלוא
בחוקינו לקחנו לנו קדעם

מי הננו מקום ערובם בית
ישראל נאם יהוה אלהי
העבאות גוי ולח עו אתכם
מלבוא חמת עד נהל הערבה
כח הדאני ארני יהוה והנה
יוצר גבי בתולת ערות
הלקש והנה לקש אחר גוי
המלך יהוה אספלה לאמר
את עשב הארץ ואמר ארני
יהוה סלח נא מי נקום ועקב
מי קסן יהוה נחם יהוה על
זאת לא תחנה אמר יהוה
כח הדאני ארני יהוה
והנה דרמ לרב באש ארני
יהוה ותאמר את תקום
רבה ואכלה את החלק
נאמר ארני יהוה חלל נא
מי נקום ועקב מי קסן יהוה
נחם יהוה על זאת גם היא
לא תחנה אמר ארני יהוה
כח הדאני והנה ארני נשע
על חומת אנך ויהוה אנך
ויהוה יהוה אלהי יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

לא אהסקי עוד עבור לך
ונשמו במות ישחק מקדשו
ישראל וחברו וקמתי על
בית נדבעם בחרב
וישוח אמציה כח בית אל
אל דבנעם מלך ישראל לאמר
קשר עליו עמוס בקרב בית
ישראל לא תוכל הארץ
לחלל את כל דבריה מוכה
אמר עמוס בחרב ומות
נדבעם ישראל גלה גלה
מעל ארמון יהוה
אמציה אל עמוס יהוה לך
ברח לך אל ארץ יהודה
ואכל שם לחם ושבתה עבא
ובית אל לא תוסף עוד
להנבא כי מקדש מלך
הוא ומת ממלכה הוא יונעו
עמוס ויאמר אל אמציה
לא נבוא אנכי ולא בנביא
אנכי כי בוקר אנכי ובולם
שקמים ויחנני יהוה מאחורי
העאו ויאמר אל יהוה
חנכא אל עמי ישראל אל
ושעו שמע רבר יהוה אתה
אמר לא תנבא על ישראל
ולא תסוף על בית ישחק
לכן כה אמר יהוה אלהי

ביום הזה ונבחרתם
 בחרב ופלו וארצה בחרב
 תחלק ואמה על ארצה
 כן מאה תמות וישאר
 גלה יגלה מעל ארצו
 כה הדאני ארצה ויהוד
 ודנה בלחץ קוץ ויאמר מה
 אלה ראח עמוס ואמר בלב
 קוץ ויאמר יהוד אל באקץ
 אל עמי ישראל לא אסוף
 עוד עבוד לך והולדו
 שירות הובל ביום תחוא
 נאם ארץ יחנה רב הפגר
 במי מקום השלחתי אתי
 שבעו זאת השאמים אני
 אביו ולשבת עני ארץ
 לאמר מהו ועני החרש
 ונשגחה שבר והשבת
 נפחה בראש הקטני אפס
 והגבול עקל ולעת מאוני
 מרמה לקנות בכסף וליס
 ואביו בעבור נעלים ומפ
 בר נשבורי נשבע והנה
 בגאון יעקב אסאשכח
 לנצח כל מעשיהם העל
 זאת לאהרני הארץ ואב
 בלושב בה ועלה כאר

והנה ביום תחוא נאם
 ארצו יהוד והבאתי השמש
 בעהרים והחשכתו לארץ
 פלס אור והפסתי חרובם
 לאבן וכל שחיכל לקנות
 זה עולתי על כל מתנים שק
 ועל כל ראש קדוח ושמתי
 כאב ויחוד ואורחתי ביום
 מרי הנה ומים
 באים נאם ארץ יהוד ורד
 והשחתי רעב בארץ לא
 רעב לחם ולא עמא למים
 כי אם לשמע את רבדי יהוד
 ונעל מים עדים ומצפוני וע
 מורח יעוטיטו ובה שאה
 הבהוזה ולא ומצאפלים
 ההוא והעלפנה התבולת
 היפות והבחרים בעמא
 הנשבעים באשמת שמדון
 ואמרו חי אלהיך רן והרן
 דרור באר שבע ונמלו לא
 יקומו עוד
 ראיתי את ארץ נעב על
 המופת ואמרו הן הפסוד
 וידעו הפסים ובעעם בראש
 בלם ואחריתם בחרב אהר

לאיגוס להם נס ולא יתע
 להם מלכו אמר ויהיה
 בשאל משם ורד תקום
 ואסעלו השמים משם
 אורדם ואסחכא בראש
 הפרמל משם אחפשהו
 ויקחמים ואס לפתו וקו
 עני בקרע חים משם
 אענה את הנחש ושכס יא
 רדכי בשביל לפני אביהם
 משם אענה את החרב
 והרגתם ושמתו עני עתה
 לרעה ולא טובה ואלי
 יהיה העבנות הטוענות
 ותמוז ואבדו כל וטעמי
 ועלתה ביאר כה ושקעה
 כיאר מערים הבונד
 בשמים מעלותו ואגור
 על ארץ וסרה הקרא ור
 חים ויטפכם על פני הארץ
 יחון שמו
 הלא נבני כשמים אתם
 לוי בני ישראל נאם ה
 הלא את ישראל העלתי
 מארץ מצרים ומישותם
 מכסבור וארם מקור וה
 עניו ארץ ויהיה בממלכת
 החסא והשמתי אתה

מלך מי הארמה אפס כי
 לא השמר אשמך אתפול
 יעזב נאסחודו יחנה אנכי
 מעה ותעלה בכל הגוים
 את בית ישראל באשה לוע
 בכבוד ויאפור צרור ארץ
 בחרב מהו כל חטאי עמי
 האמלים לאתגש ותקדים
 בערנהרעו ביום תחוא
 איהם אונסת הוד הנפלת
 וגדתי אתפני עיני והרסתי
 איהם ונחיתו ממ עולם
 למען יחשו את שאריות
 איהם ותלגים אשר נקרא
 שמי עתים נאם יחוח עש
 ואתי
 הנה מים באום נאם יחוח
 ונגש חודש צר ודרד
 ענקים נמשך הובע והסופו
 הקדים עקים וכל הגבעות
 התמוגטו וישבתי את
 שפתי עמי ישראל וכלנו
 שים ושמול השבוי ונמקו
 ברמס ושחו אתימים ונשו
 גנות ואכלו את פריהם
 ונטעו עתים על ארצותם ולא
 יתעו עוד מעל אדמותם
 אשר עתה להם אמר יהוד

אלהיך

חזון עבדך כה אמר ארע
 יהוד לארם שמועה שמענו
 מאת יהוד ועור בגותם שלח
 קומו ונקחמה עליה למלחמה
 הנה קטן נתיב בגותם ביום
 אמה מאד יהוד לבל קשיא
 שבנו בחגור קלע מרומ
 שבהו אמר גלבו מר חרדנו
 ארץ אס תגביה בנשר
 ואסמו בוכבים שום קרן
 משם אורידה נאם יהוד
 אים גבנים בארץ אס שודדי
 ללח ארץ נדמיתה הלא
 יגבנו דים אס בערים בא
 לך חלא ישארו עלילות
 אר נחמסו עשו נבעו
 מצפנו יעד הגבול שלחו
 כל אנשי ברייתך השארו
 וכלו לאנשי שלוב לחמך
 ושימו מזול תחמך אין
 תבנית בו חלא ביום תחוא
 נאם יהוד והאבותי חכמים
 מארם ותבעה מהר עשו
 וחתו גבורה תמו למען
 יכרת איש מחך עשו מקט

מחמס אחר יעזב הכסף
 בושח ונכרת לעולם ביום
 עמרה מנגר ביום שבות זרם
 חילו ונכרם באר שער ועל
 וירושלם יתגודל בסאמה פאח
 מהם ואל תרא ביום אחרי
 ביום נפרו ואלת שמח לבגר
 יהודה ביום אכדם ואל תגד
 נדך ביום ערה אלהיך בשער
 עמי ביום אידם אל תרא גם
 אתה ברעתו ביום אידו ואל
 השלחנה בחולו ביום אידו
 ואל תעמו על חפרך לתבכות
 את פליטיו ואל תסגר שרירי
 ביום ערה כי קרוב יום יהוד
 על בליגום כאשר עשור
 יעשה לה גלדי ושוב בראש
 בו כאשר שתותם על חרדי
 שרתו כל היום ממיר ושרי
 ולעו ותינו בלא אמוי וברך
 עיון החדר פליטה ותה קדיש
 וירשו בית יעקב את מוכשיותם
 ותנה ביה יעקב אש ופדת יסוף
 לחנה ופדת עשו לקיש ודלקו
 ביום ואכלום ולא חזקו שריר
 לבית עשו מי יחזק רב ארש
 הנגב את חו עשו ותספלה
 את פליטאים וירשו את שיר

אמרו ואת שדה שמרון נתנו
אתהגלעד ונתת מחל חזקיהו
לכני ישראל אשר פגעם
עד ערפת ונתת ויושבים
אשר בספרד ויש את ערו
הנגב ועל מושעים בחר
עיון ושפט אותם עשו ותתן
לחזקיהו המלוכה

והיו הכריתות אל יונה באמתו
לאמר קוסלך אל ינונה העיר
הגדולה קדמך עליו כי עלתה
רעתם לפני יונתם ונתת לבדל
הרשישה מלפני יחזקיהו וברך
כפי וימצא אנה פתח הרשיש
ויהו שכרה וברך בה לבוא
עמהם הרשישה מלפני
יהוה ויהוה חסד רחוק גדולה
אלהים והיו ספר גדולי עם
והאנשים חשבה להשבר ויהוה
המלחמה וינעו איש אל
אלהו ויבול את חמלק אשר
באניה אל הים להקל מעלותם
ויזנו מרד אל חמלקי חספניה
וישכב ויכרם ויחזקיהו אליו
בן החבל ויאמר להם למה
לכם קום קרא אל אלהיכם

אנני ותעשרת האלוים לנו
ולא נאבד ויהא מין איש אל
רעהו לבו ונפולה גורלות
ונדעה בשלמית רעה תואת
לנו ונפלו גורלות ונפל חגבול
עליו ויהא מין אלו הגירה
נא לנו באשר למי חר עת
הזאת לרעה מלאכתנו מאן
תבוא מה ארצה ואימו העם
אתה ויאמר אלהים עבדני
אנכי ואת יהוה אלהי השמים
אני מא אשר כשה אתהם
ואת השמש ויהוה האנשים
יראה גדולה ויאמרו אליו
מדואת נשית ביה עו
האנשים בהלפני יחזקיהו
הוא ברח מי הגיד להם
ויאמרו אלו מה נגושה לך
ולשמה תום מעלנו בנחמם
היה ויער ויאמר אלהים
שאני חסד לך אלהים וישא
הי שמה תום מעלכם מי
יודע אני כי בשלי חסעך
הגדול תה ער לך ביה חסד
האנשים והשבת את חסד
ולא נבלו כי הים הוקף וסעד
עליהם ויכראו אל יהוה
ויאמרו אפי יהוה אל נא

נאבדה בנפש האיש ויהוה
תמו עליו בם נקל מיהוה
יהוה מאשר חספת עשות
וישאל אתו ויהוה אל
הים וינבזה חים מועטו ויהוה
האנשים ויהוה גדולה אותם
ויזכרו ויהוה יהוה ויהוה
וימן יהוה רג גדול ובלע את
יונה והיו יונה במעי חבה
שלשה ימים ושלושה לילות
וישמל ונתן אל יהוה אלהי
ממעו הברך ויאמר יהוה
מ ער אל יהוה ויעלה
מבטן שאר שועתי עו
קולי ותשליכני מעונה גדולה
יהוה ונתן וסבבני מל משמי
וגלתי על עברי ויהוה אמרתי
נגרשתי מנג עיניך ואת
לחבטי אל חבל קדש
אפסני מים עד נפש חסד
וסבבני סוף חבטי לראש
לך עמי חיים ירדתי הארץ
בר חנה בעד ילעלם ונתן
משחת חני יהוה אליו
בה עפון על נפשו את יהוה
וכתי ונבוא אפי תפלו
אל חבל קדש משמי
הכל שוא חסדם ועובי

ואני בקול יהוה אובחתי לך
אשר נבתי אש למד ישועתי
ליחזקיהו ויאמר יהוה לברך
ועתה אתו ואל חבטו שוח
ויהוה רב יהוה אל יונה שנות
לאמר קום קר אל יונה וקרא
העיר הגדולה וקרא אלהים
את הקריאה אשר אנכי
קרא אלך וקום יונה וקרא
אל יונה כדבר יהוה ויגוה
העיר עת גדולה לאלהים
מחל שלשת ימים ויהוה
יונה לבוא בער מחלך יום
אחד וקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ויגוה נחפתי
ויאמרו אנשי ינונה באלהים
ויקראו ויבשו שקים
מגולם וער קטנים ויצע
תדלי אל ערך ינונה וקם
מפסאו ונעמו ארדו מעליו
והם שו ושכב על האפר
ויקרא ויאמר ינונה חספני
הים ויהוה יגיד לך ימים
החמשה ויער ויעצו א
מפסאו ויאמר אל יונה
אלו שנים שנים חסד
ועתה יהוה יגיד לך ימים

בחזקה וישבו איש מדרכו
הרעה ויזו החמס אשר
בכפתם מיוזע עטוב ועתם
האלהים ושכב מחרוז אפר
ולא נאבד ויהוה האלהים
את מעשיהם כמעט
מדרבם הרע ויהוה
על מרעו אשר עשית
להם ולא עשה יהוה
יונה רעה גדולה ויחזקיהו
ועתה אל יהוה ויאמר
יהוה אל יונה ויהוה
הלוא זה רבני עד חיותי על
אדמתך על כן קבמתי לבדך
הרשישה כי מדעתך מי אתה
אל ינונה ונחום ארך אפני
ועתה יהוה קהני ויעתני
ממני כי כונן יהוה מחני
ויאמר יהוה נחום קהני לך
ויעצו יונה מדא עור ויהוה
מקדש גדולה עליו ימים
שנים ויהוה יהוה באלהים
אשר יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

וישכה יונה על הקרקע
שכחה גדולה ויהוה האלהים הו
בעלות השחר למרתת הקו
את הקרקע ויבש יונה כורח
השמש ויהוה אלהים רוח קדים
חיישית ונתן השמש על ראש
יונה ויהוה וישאל את נפשו
למות ויאמר טוב מותי מחי
ויאמר אלהים אל יונה ההיב
כרה לך על הקרקע ויאמר
היב כרה לי עד מות ויאמר
יהוה אתה חכמת על חיותי
אשר לא עמלת בו ולא נבטו
שבן יונה חיה וכן חיה אפי
ואול לא אחוס על ינונה העיר
הגדולה אשר ישבה הרבד
נשחתם עשרה רבד ארס
אשר לא ידע ביה יוני ר
לשמאלו ופתח רבד

הבד יהוה אשר מה אליהם
המורשתי במי יום און
וחזקתי מלפני יהוה אשר
חזק על שמרון ויהוה
שמעו עמים מלך חסד
ארץ ויבוא יהוה ארץ
יהוה כסל לטרארץ מ

קדשו כי הנה יהוה ועמ
מקדו ויהוה ויהוה על
למנו ארץ ונפשו החרש
תהויו והעמקים והבקעי
בזונג מפני האש פלים
מקדם במזרח בפשע ועקב
כל זאת ובחטאות בנות ישראל
מפושע ועקב הלא שמדון
ומי במדות וחוכה הלא
ירושלם ושמתי שמדון
עו השנה לפנעי פתם
והגרה למי אבנה וסדקה
אגלה ופלי פסיה ובהי וכן
אתננה ושרפו באש וכן
עצמה אשום שממה כי
באתנו וזנה רשעה וער אתנו
זונה נשמה ערואת אספה
ואוילה אויבה שתי ועורק
אעשה כהפול פתנים ואכל
כנורה יענני כי אנושה
מדהמה כרפאה ער חוזה
נגעני טערי עמי ער
וירשתי בגת לא אהיה בני
אל הברכו בגת לעפלה עמי
התפלשתי עמי וכן ושלש
עמיר ערובות לא יעאה
ירעם צאנו כספר בית
הנביא יח כבס על דתו

כי הלה לטוב וישבת מרה
כמה רע מאת יהוה
לשער ירושלם יתם
המרכה רכשו ושבתי
לכיש ראשית חטאת היא
לדעיו כוכך נמצא פשע
ישו ונתני שוהים
על כן את בני אכוב
לאכוב וכלכי ישראל יע
הרשע אפן לו משבת משה
עד עולם וטא כבוד ישראל
קדו ונא על בני ועבד
היה כי דחקו פנשר כי
היו השבטון ופעלו רע על
משפחתם באור הפקר
ועשות מי ישאל רם וחקרו
שרול וגלו ופתח ונשא
ועשו גבר ופיתו ואיש
ונחלתו לכונן אמה
יתוח הנני חשב על חמשפחה
הזאת רעה אשר לא תמשו
בשום עוונותיכם ולא תלב
דומה בו עת רעה היא
פלים ההיא ישא עלכם מע
ועלה נתי נחיה אמר שרול
נשדנו חלק עמי נמר אה
נמיש לו לשונך שדנו וחוק

לכול אזהה לך משליח
בגודי בקחל יהוה ארמט
כיפון לאכוב לא לאל
לאכוב במו ובשר ברו
יעקב הקצר רוח יהוה אס
אלה מעליו הוא רבו מטה
עם השור הדי ואהמו עמי
לאוב וקולם ממה שלמה
אדר תפס טון מעינים עמי
טובי מלמה נשע עמי
הגרשו מביית הענוה עמי
על מה תקחו הדוי ועום
דומו ורם כי לאאת הענוה
בעבור טמא תהי עמי
נמרץ ואיש הדי רח
ושקר כוב אפון וג' ליו
ולשכר וזנה כטוח הענוה
אסף אספה ועד פון קצו
אקבץ שארית ישראל וחר
אשימו כעא בערע קלח
בתוך הברו הדינה מאה
עלה הפרץ ומעדים פרע
ונבדו שער ונעא בונעני
מלבם לפעם ויתוח בר אשם
ואמר שמענו ראשו
יעקב וקעני בית ישראל
הלא נכס לדעת את חמשפט
שנאו טוב ואחבי רעה גלו

עורב מעל לחם ושארם מעל
עמיתם ואשר אכלו שאר
עמי ועורב מעותם הטשו
ואת עמיתותם פשו ופריש
כאשר בסור ובשר ברו
מלחית או ויעתו אל יהוה ולא
יענו אותם וחסר פניו מהם
ענת הדיא כאשר חרעו
מעל לחם כה אכר
יהוה על הנמאים המתעים
את עמי הנשכים בשמחתם
וראו שלום ואשר לא יחו
כיוקקו עמי מלחמה
על מלח לפס מחוץ וחשבה
כס מקדם ונאר השמש על
הנביאים וחר עוונתם תלום
נשו תחום וחרו חסמלים
ועטו על עמם נכס בני אנו
מענת אלהים ואלם אנכי
למנו כח אתרעו יהוד
ומשפט ונבחה ונעוד ונעקב
פשו וישאן חפארנו
שמענו את ראשו
בית יעקב חטוני בת שרול
המזיעים משפט ואת כל
הישרו יעשו יבנה עינו
בשם יהוה אלהינו לעורבם
וער

במחור וודו ונפואה כפפה
יקסמו ונחיה וישענו
לאשר הלא יהוה בחר בנו
לא תבוא נתינו רעה יכר
בגלכם עמו שדה תחרש
והירושלם עמו תחול וחר חפית
לבמות וער
והיה באחרית הימים יהוה
הר בית יהוה כבוד כבוד
ההרים ונשא הוא מגבעות
ועתו עליו עמים ויהלכו
גוים רבים וצמרו לבו ועשתו
אל הר יהוה ואל בית אלהיו
יעקב ויורנו מרכבו ונלכה
בארחתו מי מעוז תעא
הנרע ויבד יהוה מירושלם
ושפט בין עמים רבים והנרע
לגחם עצמים ער רחוק
וכתלנו חרבותם לשרתם
והנתיחם למזמורת לא
ישאו גור אלהו ואלהמיהו
ער מלחמה וישבו איש
תחת גמנו ותחת תאענו ואין
מחריר פניו יהוה עבדות
דבי כי בלה עמים מלכו אש
בשם אלהיו ונאנחנו נלה
בשם יהוה אלהינו לעורבם
וער

ביום היום נאם יהוה אכפר
העל עוונותי אדם
ואשר הרעתי וישדתי את
העלמה לטאות ויהוה
לתי עינים ומלך יהוה מלכות
בחר עמו מעתה ועד עולם
ואתה מגדל ערס בתעיו
ערס האתה ונא את הממשלה
הראשונה כמלכה לבד וישלם
עצמה למדי תריעו רע הדי
אשר אמר ויעל אגרי פי
מתוקה הלי בולדה חל ונמי
בת עמו בולדה כרעה תעמי
מקדו ושבנה בשדה ונא
ערסל עט תעלו שם אמה
יהוה לכה אבן ויעתה נאכר
עליו עמים רבים ויהוה
ירעו מחשבות ידו ולא תנינו
עצמו כי חכם כעמיד גרנו
קומי ורטי בת עיון כרונך
אשכ כדול ורפחך אשש
עושה וחרדות עמים רבים
והחרבתי יהוה בעעם ויחם
לארון כלה ארץ ערר
האגדו בת גור מצור שנ
עלנו בשבט וכו ע' ויהוה

ויהוה ויטיב ויחם יחם כן יחם ויער ויהוה עמו חסד
ויהוה אל טוב ויהוה ויהוה ויהוה

ומהו ויטיב ויחם יחם כן יחם ויער ויהוה עמו חסד
ויהוה אל טוב ויהוה ויהוה ויהוה

קדשו כי הנה יהוה יצא
 ממקומו מדר ודרך על
 שמי ארץ ונמסו חתים
 תחתי והעמקים ותבקעו
 ביונג מפני האש כמים
 מאים במורד בפשע ועקב
 כל זאת וכחטאות בית ישראל
 מופשע ועקב הוא שחרון
 וכל בנות ויחיה הלא
 ירושלים ושמתי שמרון
 לעו השנה למסועו כרם
 והגתה לגי אבניה וסדירה
 אלה וכל פסליה וכתוב
 את עול ישראל באש וכל
 עצייה אשים שמימה כי
 מאתנו זונה קבעה ועראתנו
 זונה נשמתו עראת אספה
 ואליה אולכה שורל וערוק
 אעשה מספל בתנים אבל
 ככונה יענתי כי אנושר
 ככונתי כבאה עד חוונה
 נגעתי שער עמי עד
 וירושלים בגת אגה וכן
 אל תבכו בנות לעפרה עפר
 התפלשתי ערוי וכפושבת
 עמיר ערוי נשת לא יצא
 יי עפת צאנו מספל בית
 העל יקח מבס עמדתו

כחלה לטוב וישבת מרה
 כנדר רע מאת יהוה
 לשער ירושלים דהם
 המרבה לרכש וישבת
 לביט ראשית חטאות היא
 לביט עיון כרבר נמצא פשע
 יש ונתמ שלוחים
 על כפי עת בני אבות
 לאכזר מלכי ישראל עד
 הירש אבו לך משנת משע
 עד עולם נא אכבוד ישראל
 קדחו וגו על בני העונות
 הרחמי רחמתי פנשר כי
 הוי חשמי און ופעל רע על
 משבותם באור תקר
 יעשות מי של אל דם וחקרו
 שרול וגלו ובתים ונשא
 ויעשו גבר וברו ואיש
 ונחלתו לכונן אמר
 יהוה הנני חשב על המשפחה
 הוואת רעה אשר לא חמשת
 משם עוארתיכם ולא תלם
 דומה הו עת רעה היא
 ביום ההוא ישא עליכם מעל
 ונלה נתי נחית אמר שרול
 נשרנו חלק עמי כמר אק
 במוש לי ושוב שרוננו וחק

לכול אחיה לך משלוק
 בגור בקהל יהוה יא חטאי
 נפומן לאזכרם לא לאלה
 לא יפג כל מורד האמר בית
 יעקב תצרו רוח יהוה אם
 אלה מעלתי הלא דבר חטאי
 עם השור הדי ואהמנו עמי
 לא יבד יקומם ממת שלמה
 אוד תפס כוון מעינים פשו
 שוכי מלחמה נשלי עמי
 תגרשו מביית העונות
 על לית תקחו תבתי עולם
 קדמו ולם מי לא אתת
 בעבור מתאח תקח
 נמרוץ ילוי אש חלק רוח
 ושקר כוב אפון אגיו
 ולשכר ותנו כסוף הקם חון
 אסף אאסה ועקב מלך קצו
 אקצץ שארית ישראל ויה
 אשימנו כעא בצרה עליו
 בתיו תבדו תחרינה מאו
 עליו תפריץ לפנייהם פרו
 ונעבדו שער ונעא בונעני
 מלבם לפנייהם ותוהו בר אשם
 ואמר שומע נא ואשתי
 יעקב וקעניו בית ישראל
 תלוא לכם רעת את חמשת
 שנאי טוב ואחבי רעה גלו

יום מעלתיכם ושארם מעל
 עמותם ואשר אכלו שאר
 מי ועורם מעלות הפשוט
 את עינתיים פשוט פשוט
 אשר בסור ובכשך ברור
 לה יא וועת אל יהוה ולא
 ענה אותם וסמך פניו מהם
 עת הווא כאשר חרעו
 על יקומם כח אמר
 חוה על הנמאים חמת עינים
 דעמי הנשכים בשנעם
 דא שלום ואשל לא ותו
 פיוק קדשו עלו מלחמה
 מלה לכם מחוון חשפת
 כב מקסם ונא חשמש על
 גבי אים וקרי עלייהם תלום
 יש חוים וקרי חקסמים
 כטו על שפם כקס מי איו
 ענה איהם וואלם אנכי
 לאמי כח אתרוח ודורד
 לשפט ונכונה ונעור ליעקב
 שער וירא חפארתו
 שיעו נאואת ראשו
 ית יעקב וקעניו בתעשר אל
 מרועים מטפטא ואת כל
 דמייה ועקש ונענה עמו
 דלום חיושלם בעולה דא
 אשתי ויעקב וישפטו ונענה

במחיר יודו ונביאיה בקסר
 יקסמו ועל יהוה ישענו
 לאמו הלא יהוה בקרבו
 לא תבוא עליו נרעה לכד
 בגללכם עיון שרת החרש
 וירושלם עיון תתו ויהו תפתי
 לבמות יערי
 והחל באחרות תלמים יהוה
 הר בית יהוה נכחו כח אש
 תתרים ונשא הוא מגיעות
 ונדרו עליו עמים וכלכו
 גוים רבים ואמר לבונעלות
 אל תרמנה ואל בית אלתו
 יעקב ויורנו מרכבו ונלכה
 בארחתו מי מעיון העא
 הנוח וברב יהוה מירושלם
 וספט ביו עמים רבים והוכיח
 לגוים עצמים ערך רחוק
 וכלתו חובתיים לא תתים
 וחנותיהם למזמות לא
 ושאג גוי אלה ואלמדין
 שר מלחמה וישבו איש
 תחת גמנו ותחת האענו ואין
 מחריר כימי יהוה עבאות
 דמי ביו כל העמים ולכו אש
 בשם אלהו ואנחנו נלך
 בשם יהוה אלהינו לעולם
 וערי

ביום ההוא נאס יהוה אספה
 העל ועו ותנחה אדבער
 ואשר הרעתי ושמתי את
 העל על לשארית והנה לאה
 לגוי עעום ומלך יהוה עלותם
 כחד עיון מטעה וכד עולם
 ואתם מגדל עור כמל בתענו
 ערך תאתה ונאח הממשל
 הראשון ממלכת לבת ירושלים
 עתה למח תרועו רע המלך
 אכדו אסיר עעון אכד
 החונקו חיל מילדה חיל ויהו
 בת עמן מילדה מרעה תלא
 מקדוה ושכנת בשדה ונאח
 עד לכל שם תעלוי שם נאח
 יהוה לכפ אביו ועתה נאספו
 עור גוים רבים האמרים תמנה
 ותחו בעיון עניני והנה לא
 נדעו מחשבות יהוה ולא תבינו
 טעמו כי אפעם כעמור גרנד
 קומי ורושו בת עיון כח קדו
 אשים ברול ופרסולך אשים
 נחשה וחרקות עמים רבים
 והחמתו ליהוה בעעם וחולם
 לארו כל הארץ ערתי
 התגדדי כח גוד מעור שם
 עלינו בשפט וכו על חלתי

ונתן וימנו ונחז אליו כל היום וישעו ויהו עליו עמים וירושלם
 ויהו אל טוב יחיו וירושלם

ממור וימנו ונחז אליו כל היום וישעו ויהו עליו עמים וירושלם
 ויהו אל טוב יחיו וירושלם

אמר ופרדנו

והיה ביום ההוא נאם יהוה
 והכרתו סוסים מקרב
 והאבדתי מרכבתם ויהי
 ערי ארצם וחרסתי
 מבצורם והכרתו כשפים
 מקרב ומעוננים לא יהיה להם
 והכרתו קמלם ומעבדיהם
 מקרב ולא יהיה שנתחוד עני
 למעשה ידיו ונתשתו
 אשר ירד מקרב והשברתי
 עקבם ומעשרי בארץ ונחמתי
 קדם אלהיהם אשר לא
 שמעו
 שמי עבדתי את אשר מחו
 אמר יהוה רוב אלהיהם
 והשם ענה הגזעות קולך
 שמעו הרים אוננים יהוה
 והאוננים מוסדי ארץ כי
 רוב לוחמם עם עמו ועם
 ישראל יתנחם עמך מוד
 עשיתי לה ומתתי את קרב
 עגרי בני ישראל מארץ
 מערים וממדת עבדתי פרוצתך
 ואשח לפניך את משרד
 חזרו ומרדו עמי ופרדתי
 יד נעץ בלתי מלך מארץ
 ויהי עניו אתו בלעם מצעור

את שפטי ישראל
 ואלה בלתי אפסתי עיניך
 להיות פאלמי יהוה ממך לך
 ועל להיות מושל בישראל
 ומי אפסתי מלחם מימי עולם
 לכן חננתי ער עת יולדה לך
 והתר אחיו ושופכי על בני
 ישראל ועיניך נועלו בעני יהוה
 בגאון עם יהוה אלחיו השבנו
 ביד עתה יגדל ער אפסתי ארץ
 ופקה זה שלום אשורה בנבוא
 פאר עתה וכן ירד בארץ מלחמה
 יחפזו עליו שבעה רעים
 ושמעתי נפילי ארם וירדו את
 ארץ אשור פורצו ואת ארץ
 נמרה פתחתי והעלל מאשור
 כי יבואו בארצנו וכלי ירדך
 פגבולנו
 ויהי שארתי נקצו בקרב
 עמים רבים פטל פאת יהוה
 כפולים על עשור אשר לא
 יתחלש להם יחול לבני
 ארם
 שארית ישקב בגוים בקרב
 עמים רבים פארהו פתחתי
 יעד כפתי בשדרת אשור
 אפס עבר ורבים ופרדתי ואין
 עלי רבים ירד על ארץ וכל

מה שפוטם עתה
 ואת ערקות יהוה
 אקרב יהוה אפסתי
 מרום הארצות
 בעגלים בני שנה
 והנה באלמי אלים מנעתי
 נחלי שמי האתו כפול
 פשע פרו בטעו חסתי
 נפשי הגדלך אדם שי
 מקרב ולא יהיה שנתחוד עני
 למעשה ידיו ונתשתו
 אשר ירד מקרב והשברתי
 עקבם ומעשרי בארץ ונחמתי
 קדם אלהיהם אשר לא
 שמעו
 קול יהוה לער הארץ
 וראו שמך שמעו מלח
 ומי ירד עור האש מה
 רשע אעוה רשע ואונ
 רזון ועמו האונם
 רשע ובכיס אבני מרחק
 אשר עשורו מלא חס
 והשבות דבר שקר ושל
 רמה בפיהם וגם אפסתי
 חבורת השמים על הארץ
 אתה האל ולא תשבע
 בקרב ותכג ויא תמלו
 ואשר תפלו קרב את
 ארצה תורע ולא תתע
 אונן ירד ית ואלת

שמו והרשו ולא תשתדלו
 ושתמר חקות עמרו וכל
 מעשה בית אהב ונלכו
 ממעונותם למעו חלו ארץ
 לשמה ושבחו לשרך
 וחרפת עמי השאר
 לו בני היותו כאכפ
 חזק בעלית בעור או אשכול
 אכל בכורה אהיה נפשי
 אבד חסידים מארץ וישך
 אדם או כלם לדמים
 רבו איש את אחיו וירדו
 ויהיו חסידים עור חרע כפסם
 ויכובו תשר שאר והשפט
 שלום והגדול הבר החר
 פשו הוא וענתו לטובם
 לירדך ישו ממסוכה יום
 מעלך פדוה באה עתה
 יהוה מבוכתי אל האמני
 פוע אל תבטחו באלהי מל
 משכתי חזק שמד פתח
 פדו בני מנל אנ שתקנת
 אמה בלח בזמנת אבי
 איש אנטו ביות ואני ביות
 אעפא אהיה לאהי ישוע
 למעני אלתי אהי שמחני
 פאבתי לך נפלי קמתי פו
 חשך חושך יהוה אור לך

ועתה יהוה אשאר פו
 חפאתי לו על אשר רוב
 ועשה משפטו ויוצאני
 ארצה צרתי ויתר
 איבתי והכסתה שיה האמון
 אלי אז יהוה אלהי עני
 וראעו פה עתה תחוד למרמס
 כפויט חוצות יום לבנות
 גדלך יום ההוא ירחק חק
 יום הוא ועדך נבוא למני
 אשור וברן מעור ולמני
 מעור ועד נחך יום מס וחר
 החר והיותה מארץ לשמחה
 ער לשבעה מפרו מעלתה
 רעה עמך בשכרך עאז
 נחלתך שפתי לפרך יערך
 בתוך פרמל ורעו בשון וישך
 פדו עולם פמי עאתה
 מארץ מערים אה אנו
 נפלאות יראו גוים ונכשו
 מכל גבורתם נשמו יד
 ערפא אוננים החר שנה
 ולחכו עפר כנש כוחל
 ארץ ירגו ממסגרותם אל
 יהוה אלהינו ופרדתי ואל
 ממך ימאל כחך נשא עין
 ועבר על פשע לשארית
 ישחך ועקר עפר וילכדה

נחלתו לאהיה על ארץ
 חפץ חסד הוא נאום ירחמי
 יכבש עונותי ויתיר
 במעלות נכס כל חטאתי
 אמת לועז חסד לא בדת
 אשר נשבעת לאפרתי מיני
 קרב
 כשאר יגוה ספר חזון פחוב
 האל יש אלהי נבוא
 נאם יהוה ופעל חסד נכס
 והנה לעליון כר הוא ראוי
 הנה אה אפס וירד לך
 לא ינקח יהוה בסופר שיער
 דרכו וענו אבד בניו גיע
 ביום השדו וכל הנבוא
 החריב אמיל בשע
 ופרח לבניו ארץ
 רעשו כעני יגבא
 חלם וגו ותשא מארץ ככני
 והכל וכל השבי בר לפני יעני
 כו ועבוד וכי יום בחיו אב
 חפרו נחכו נאיש והינינו
 נתצו כמנו טוב יהוה לפעו
 בזם ערה וידע חסי פו ובעתה
 עבר בלח יעשר כהניו
 ואיביו ירח חשך סיה ותשוב
 הנה עפרה האשור

אמר וברתי

וחת ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסך מקרבך והאביתי מרכבתך ואת עדי ארצך וחרסתי כל מבצריך ויחברתי כל שפסם מורך ומעונגים לא אחיה לך והכרתי ממלך ומצפיקיך מקרבך ולא תטרעוה עדי למעשה ויחיד ונתתי אשור יבך מקרבך והשברתי עמך ויעשיתי באם ובחמך כלם אנהגים אשר לא שמעו שמי כנתי את אשר נאם את אשר מנח אמר קום ריב את חתומי ותשמענה הגבעות קולך שמי עהרים את ריב יתוה והאתנים מוכדי ארץ בני ריב לתועל עם עמו ועם ישראל ותובח עמי מדד עשהו לה ומה הלאתוך ענה בני העליתך מארץ מצרים ומצת עהרים פרותיך ואשוח לפניך את משח אחרון ומרומים עמי וברתי מיד ענין בלעם בוגשו ונח ענין אתו בלעם בוגשו

מזשטום עד יתוה ועת ערקת עמך אקדם יהוה אקף לאחרי מרום הארץ מן בעלים בני שנה יהוה בארץ אלם מלכך נחלו שמו האתו בלתי משעו פני בטעו הטאה נפשו הגיד לה עם סובב ומד יתוה הטאה במאם עשוות משטום חסדו העלעלתי עם ארץ חיו יהוה לעד יהוה ורואה שמך שמי מלך ומי יעור האש ורשע ארצות רשע ואמי רזון ועומה האבן מלש וישע ובכס אבן מלש אשר עשורו מלא וישבחו ברך שרקה ומה בפייה ומה אפיה רמז בפייה אבן שמה אמה בלח פמטה אבי שמשו בתי ואני ביהוה עפה אוותה לאתו ישע שמינו אחי אלת שמינו אמה לים נלמי קמות בר שש חושה יתוה אור לוי

יען יהוה אשא בני חטאתי לו על אשר ריבתי ועשה משפטו ויצאנו ימאח בערתו ותרא אלפול והכתבו שח האמוח אלי או יתוה אחיך עניו הראפד פה עתה חתו למדמם בכיטו חנוותי וום לבנות גודקו וום חתו ירחק חק וום האונערוך יבוא למני אשר ועוד מצור ולמני מצור ועד נור וום מום ותר החר ויהוה מארץ לשקמה על דשביה מפני מעלהתו רשע עמך בשנתך עאו נחלתך שרקי לבדך יער בנתך פרמל תרעו בשחולך מימי עולם יומי עארתי מארץ מצרים אר אנו נסלאות יראוגום תבשו מכל גבורתם נשחמו וז ערפה אזויתם תחר שנה ולחבו עפר פחש פחלו ארץ יראו ממסגרתהם אל זהוה אלהינו יפחרו וזל אנ ממד יראו כמחך נשא עזו ועבר על פשעו לשאר ידו ישהך ויעדי עפר חלכרה

נחלתו לאה חיוה לעד אפרמי חמץ חסד הוא ישוב ויחמנו יבדש ש ענתו ות ילדיך במצלות יום כל חטאתם ותו אמת לויעב חסד לאבתם אשר נשבעת לאבתי מימי קדם משא ננוה ספר חזו נחום הארשי אל קנא ונקם יתו נקם יהוה בעל חמה נקם יהוה לעביו ונ ברה הוא לאביו יהוה ארץ אפים וגדלח נקח לא יעקח יהוה בסופה ובשעה דרכו וענו אבך רגלו גוער בום השחו וכל חנה ריב החרב אמל בשן וכרמל ופרח לבנון אמל בראשיו מני והגבעות התמ גג ותשא חרץ לפני והב וכל חטבו פה לפני ועניו מי יעמוד ומי יקום בחתו אף חמתו נלפח כאש וה ערום נלצו ממנו טוב יהוה לפעיו ביום עתה וידע חסי בויכבסטו עבר כלו ועשה מדומה ואביו ורוך חסר יתה חושבו הנח עפרה לאשרה נל

כד יתרו מדין קנה עשה לה
 כי יצא ממצרים ויהיו שני
 ימים שלום וברוך אתה
 יהוה אלהינו בראש השנה
 כי נשפך ממנו חיים ושלום
 על כל ישראל ואלה
 הדברים אמר יתרו אל שרה
 ואלו כל דברים וכו' וזהו ענין
 אשר לא יצאנו עוד ונתת
 עשרה פירות מעולותי וחסדך
 עמי ויחיו ימינו לך יהוה
 אלהינו ונתת לנו חיים ושלום
 אברהם פסל ומסכה אשורם
 קברך פי קולותי
 הנני על הרבים רגל מבשר
 נשבע שאלו חגי והודת
 תור שלימי נכדך פי לא
 יצאתי עיר לעיר בצד בלוט
 לה נרה עלי רפיץ שלמי
 יצא בעורח צפה דר לחן
 פתע ארץ כח מארץ שש
 יחיה אדמון יעקב בגואי
 ישראל כי בקום בקדוים
 יצרינו שהתנו צדק וחסד
 באלה אנשי חיל מלוא עני
 באש פירדת חרבה ביום
 רבינו ורבינו יצחק אבן
 לוחיהוה ורבינו רבי

שתק שיקח פרוכות מרי
 מדין והו כל פנים כפר רוס
 ירוע עיון של אדוניה ופסול
 בתוכתם ומחרה חומרת
 והכו הפסל שגור הצדקה
 נסתחה והחיל נמוג וקצב
 גלות העלמה וזאת היתה
 מנהגת כלל חנינם מתפלות
 על לבנה ונניחה בכרכת
 מיס מימי הוא והמה נסיכ
 עמר עמר מאני בפרטה
 בני כפר ביוניאל ויון קיעה
 לתמונה למה מכל מה חזרה
 זקנה ומצחה ומצחה ולז
 נמק וסך חרבים וזלחלה
 בעלית עם ופיץ בל קצב
 קיעו פארוראמה מעון
 אריות מדעוהווא לקפריס
 אש תל אדוה לבוא שם
 יצא ויון מצרה
 אש כהי גוררתיו
 כחן לצאתו וימלא
 טרף חריו ויעצמו כורפה
 היו עליהם נאם יצחק עבדות
 והסערת בעש דכמה ולחיות
 האכ חרב והכרתו מארץ
 טרם ולא זשמע עוף קיל
 בילא בכה

היו ערך רבים כל עש
 לרק כיל אה לא ויש
 קול שוט וקול רעש
 וכוס דה ומרבה
 פרש מעלה ונתת חותם
 חצית רב חלו וכנה
 יא זקע לגוח ויש
 בגומת מרב זוננו ויש
 טובת חובעלת כע
 המכרת גינס מוונחה
 ישיפהווי בעשמה ח
 אלה נאם ויה ענאו
 זלתי שני עפון ויה
 וחראני גליש עפון ויה
 קלוצי והשמלכו עפון ויה
 רובלין ושמך נאם ויה
 בראדן יהו ממד ויה
 שדה נינו מיונו ויה
 מאן אדיש מעלמה
 ההיטוב מאמון ויה
 ביאריום מייסדי ויה
 אשור חרוב מייסדי ויה
 כוש עליה ויעת ויה
 קעה פוני ויעת ויה
 גשהאן יחיה ויה
 גם עליה ויעת ויה
 עליועית עליועית ויה
 ויעת ויעת ויעת ויה

גב את ושמך יהו בעלמה
 גם את בעלך שישעו מארץ
 בלב ערוד האנים עם
 בכוריס אדונוס ומלו על
 מי נוכחיהו ענד נשים
 בקרבן לאעיד פתוח נפתחו
 שטרי ארץ אלה אש
 ניהודי מימתי שאבר
 די חוקי מצודי באמי
 כטיט וימס בהמר החווי
 מבו עם תאבדן אש
 הכרתך הוב האבדן פולק
 התכבר כויד התכבר די
 כארבה הרבול ריה
 מוכבי השמים וק פשט
 ויעת מעודך בארבה
 וכפסדך פגום גכי חונט
 נדרות פום קנה שריש
 זרח ונור ויא זרח
 מקומאום נצור דלול
 מלך אשו ושבנו אדוניך
 נפשו עמר על החרוב ויון
 גדון יצבה לשכר
 נחל מטה כל שמע
 שרעותת קה על רב
 עלי יא עברה דעתך
 מיד

המשלה אשר יהוה רב ויה
 הנבוא עד אנה יהודי
 שוערתי ולא השמעו אוער
 אלדך חמס ולא תישוע
 למה תראני מאן ועמד
 תצטו ויש חמס לגר
 ויהי ריב וכדון ושאי על
 בון תפוג תווח ולא יצא
 לעצמ משפט בוי רשע
 מכתיר את הצדקה עלבו
 יצא משפט מעד יראו
 בגויים והצדיק והתמיהו תמהו
 בוי פועל פועל בויכה לא
 תאמינו בוי וספלי ביה צנ
 מקום את הששים הגוי
 חסד והצדיק הדיל למחול
 ארץ לרשת משפנת לא
 לראם ונרא הוא פסונו
 משפטו ושאתו יע יקיל
 מעבדים סוכי וחד כזא
 ערב ופשו פרשו ופרשו
 מרתוק נבאו ולפן בנשר
 השלואכלי כלה לחמס
 ובוא מגפת פניהם קדובה
 וינאמה פהול שגדי וחוא
 בכלבים ותרלס ורזענו
 משחק לו הוא לכל מפני
 ישיח ויעדי עפר חלבן

אפול יחזיקו מעט ויש
 חסדו ויהוה ויהוה
 מלודם טווח אלהי ידוע
 יהוה ויהוה ויהוה ויהוה
 ועוד חסדו ושרתו כיהוה
 עמל מראות יע הזמנה
 עמל חו הובל ויהוה
 בגרסו ותודיש בעלע רשע
 עירי מצויה ותעשה גרס
 יהוה חם בראש ויהוה
 בוי כח בחפה העלה יודו
 בידינו ונאספהו בכל כרתי
 עירי ישמח ויהוה
 ונצה להרמו ויקטר לממדת
 כוי בלחה טמח חלתי ויהוה
 בר אב יע כוי ויהוה
 ותכיר ליהוה ויהוה

אלהוה ביה הוא עשה לא
הקים פעמים ענה ירי
היריס סבבים וכסבאם
סבואים אלה בלשונם של
מקור יצא חשב על יחוד
רעה יעץ בלעה
כחאמר יהוה אם שלמים
וכו רבים כזו נגזרו ועבר
ועתה לא אענה עוד ועתה
אשבר מסוח מעליך ומסודוך
אנתיק יצוח עליך יחוד לא
ירע משקר עוד מבית אלהיך
אברהם פסל ומסכה אשים
קברך בלילות
הנה על החרום רגלי מבשר
מש מיע שלום חגי והודה
חגוד שלמי נכרתי כי לא
יסיף עוד לעבר בר ביעל
לה נכרת עליה מיץ על פני
נעור מעורה עפח דרך חוק
מתעם אפיך בח מארי פי טב
יהוה אהראון יעקב בגאון
ישראל כי בקיום בקקים
וקריהם שחתה יגו גבליהו
מאדם אנשוחיו מהלכות
באש פלדות הרבב בוים
הכינו והכרשים הרעיו
פחוצות ונהלו הרבב

שנתקשקשו גרובות מרי
מראיהו כל פנים נכר קום
ירד ענייאל אריות ופסל
בהלכותם ומחוד חומרתה
וחלו הפכך שער הנדרה
נפתחו וההלכל מומג וחצב
גלגל העלה ואמה הית
מנוגות כול יונים מתפתות
על לבנה ינונה ככרבת
מים מימי הוא ומה נסים
עמרו עמרו נאן מלפני
בו כלפי בני נוח ואין ענה
להנוח קבר מכל כל חיה
בזקה ומכונה ומבנה ולב
נמק ופז ברבים וזל חלה
בש מתעם ופני מים קב
קבעו פארור אלה מעון
אריה ומיעה הוא לפרים
אשר חלק ארית לבית שם
גיר ארית ואין מחררה
ארף בני גיר ברו
יבצרו וצארו וימלא
טרף חריו ומיעתו כורפה
הני איר נאס יהוה עבאות
והכרעתי בעשו דלמה וכפיו
האכל חוב וכתתי מארץ
טרפו ולא שמע עוד קול
מלאכת

היו עיר המים בית
פרק מלאה לא נמשו
קול שוט וקול גשם
וכוס היה ומרכבה
פרש מעלה להב חות
חעת רב חלו וכד
ואינן עז לגוף וכע
בנותם מרב זנוה
טובה חו בעלת כש
המכרת גוים גנועה
ימשפחות כשתוה
אלה נאס וקח נכח
וגלתו שנה עפרה
וחר איתו גיולת
קלונג ושלמה
ונבריהו ושמואל
לדאון יהוה מקור
שדרה ניונה מי ניו
מאין ארש מנתח
התיבו מאת אהן
בלארים מים סבב
אשר היו ים מים
כוש עערה ומערה
העה פוב יולכות
גסחיא לגיר לתה
גם ערה רופטו
כל הוציע עלנך
אורי וכל גדולה ותני

גם את תשכרו מהינעלה
גם את תבך שימשו מאוב
כל מכ ערוך האנס
כפורים אסדו תמו על
מי אוכל יהוה עמך נשים
מחודר לא יבד פלוח נפמה
שערי ארץ אלה אשר
בריהודי מיעד שאב
ד חקוי מערוד באי
כפיט חמסי בחמרי החוויק
מלוח שם האבך אשר
תביתך הרב האבך ביה
העכד מיר התכפד
באבה הרבות רב
מכוכבי שמים וד פשוט
וישן מערוד בארבה
ופסטרוד מנוב גבי החונט
בגרות צום קרה טכיש
ודחה ונוד ואת הדיע
מקומו אום נמי דעור
מק אשר ויכנו אדירתי
נפשו עמד על החרים וזו
מקפי אזהרה לשבר
נחית מסת כל שמעו
שערותיו עת עלתכי
עמיא עבירה דערעד
ממדי

המשא אשר הזה הבקוד
הנביא עד אטה ותרד
שועתי ולא תשמע אועך
אלה חמס ולא תושוע
למה תראני או ועמד
תביט ושר וחסם לנגד
ויחי רוב ומדיו ישא על
בו מפג תורה ולא יצא
לנעה משפט בו רשע
מכתיר את הצדיק עלבו
יצא משפט מעקר ראו
בגוים והצינו והתמחה המה
בו פעל פעל בו מיכס לא
תאמינו בו וספר ביהנני
מקום את הכשרים הגו
הבר והמחד ההלך למחל
אריך לרשת משכנוד לא
לו אום ונורא הוא מלכו
משפטו ושאתו יעז וקלו
מכמרים סוכו וחי כוזא
עורב ופשו פשו ופרשו
מרחוק ונאו ולפס פכשו
חש לאכלי בלה לחמס
ונאו מגמת פניהם קדיבוח
ויאסף בחול שבי והוא
במלכים ותלס ורחנני
משחק לו הוא לכל מבער
ישחך ויעבר עפר וילכדה

אז חלף רוח ונעבר ואש
וכחו לאלהו יהוה אתה
מקדם יהוה אלהי קדשו
לא נמת זחוד למשפט שמה
ועד להוכיח וסדתו טהור
ענים מראות רע והניטאל
עמל לא תוכל למח תביט
בגדים תחויש בכלע רשע
ערוך ממנו ותעשה אדם
ברגי הים כרמש לא משל
בו מלא בחכה העלה נדרה
בחרמו ואספחה בממדתו
על פו ישחך וקלי עד בו
ונצח לחרמו וקטר למכמה
כי בחמה שמו חלק ונאכל
בראת רעל בו ירוך חרמי
ותמדו לחד גוים א דמיו
על משכרתי אנדרה יאת ענה
על מעור ואעפה לראותנה
ודבר בוימה אטיב על
הוכחתי ומענה יהוה ויאמר
סתב חונו ופאר על חל חת
למען ידוץ לורא בו כי
עוד חונו למועד ויפחקו
ולא יכזב אם יתמהו
חנה לו כי נא יבא יאסחר
הנה עפיל לא ישרה נפס

בו וצדיק באמונתו יחיה
ואף כי חינו בגד גבר יחיה
ולא יצנה אשף החיוב ע
כשאויל נפשו והוא כלות ע
ולא ישבע ויאסף אליו כל
הגמים ויקבץ אליו מל הע
העמים הלא אלה כלם
עמו משל ישאו ומלי עוה
חיותלו ויאמר חיי המרבה
לא לו עד מתי ומכבוד י
עליו עבמוט הלא פתע
קלומנשכדו קצו מו
מועו עוה והיות להשקות
למו כי אתה שלות גוים
רבים ישורו כיוט עמם
מדמי אדם וחמס ארץ
קרוה וכלו שבי ע
היו בעע בעע רע לבינו
לשום במרום קנו להנע
מקרעו יעעת בשתלמת
קעות עמם רבים וחוכא
נמשך כי אבן מקורה עק
וכפם מעץ וענ ע
היו בנה עיר ברמים וכנו
קרוה בשלה הלא הע נא
יהיה עבאות ויגעו עמם
בראש וראים ברוק
יעפו מי אמא הארץ לדעת

את כבוד יהוה נמס וכסו
עלם
חיי משקה רעהו מספח
חמתו ואף שפר למעו
המט על מעויות שבעת
קלו מכבוד שיה גם אפה
והערל תסוב עליון בוס
ומק יהוה והקלו על כסר
כי חמס לבנו וכסר ושר
בהמות חיותו מדמי אדם
וחמס ארץ קרוה וכלו שבי
מה הועיל פל כי פסלו
יעו מסכה ומורה שר
כי בטח יערי ערו עליו
לעשות אילים אלמס
היו אמר לע
הקיעה ערו לאבו הומם
הוא יחיד הנה הוא תפוש
והב וכסר וכל רוח אין
בקרב יהוה מכל קדשו
הס נכמו כל הארץ
המלך לחבקוק הוצא על
שגנות יהוה שמע רת
שמעו יראת יהוה פעל
בקרב שנים חוה בקרב
שנים תוריע ברגו רחם

לה

נקבת כמטין ראש פרוו
ישערו לחי עני עלי צתם
כמו אלו עני במסדר
הרבה עם סוסר חמר מים
הבס שמעתי ותר גו צטוני
קור עליו שפס נבוא קרב
בעני ותחוי ארגו אשר
אנח לים עוה לעלות לעם
לעורו בהאנה לירת פרו
ואו וכו' בגפוס כחש מעשה
ות ושרמות לא עשוה אכל
גור מכלל עמו ואין בקר
ברמס ואנו ביתה אעלו
אגלה באליו ושעו יהוה
איע חלי ונשם רגלו פאלות
ועל כפתי דרבני למעור
בנגות

דבר ותוה אשר חוה אל
צפניה ברושי בגר לנה
בדאמר בן חזקיה בימי
לאשורו בדאמן מלך וחורו
אסף אסף כל בעל פני האדמה
נאמו חוה אסף אדם ונרמח
אסף אף חשמים ורגו חס
וחמכלות את הרשעים

והכרתי את האדם מעל פני
הארצה נאם יהוה ונכרתי
ידל על ההרה ועל כל חשב
ודרשם והכרתי מן המקום
הזה את שם
שם הנמרים עם הכהנים
ואת המשתחוים על הגזות
לעבא השמים ואת המשתחוים
הנשבעים ליהוה והנשבעים
במלכם ואת הנסוגים מאחור
יהוה ואשר לא ברשו את
יהוה ולא דרשו חס מפני
אדני יהוה בני קרוב נוס
יהוה ביהוה יהוה נבח
הקרוש קראנו יהוה ציוס
ובח יהוה ופקדתי על תשרים
ועל בני המלך ועל כל ל
הלבשים מלבוש גכר
ופקדתי על כל הרג על
המפתח ביום ההוא הממלאים
בית ארנות חמס ומרימה
והיה ביום ההוא נאט רוח
קול עערה משער הרגים
ועל כל מה משוער שבר
גרו מהצעות חלול
לשבו המכונש בני נדמר
כל עק כנעו נכרתו כל
נכולי כסף

והיה בעת ההיא אחפשא
ידושלם בערות ופקדתי על
האנשים החמסים מל שמותם
האמרים בלבכם לא ימט
יהוה ולא ירע והיה חולט
למשפח ובתוהם לשמחה
ובנו כמים ולא ישבו וכטע
כרמים ולא ישבו את ינב
קרוב לס יהוה הגול קרוב
ומחר מאר קול יום יחזק מר
עמו שם גבור חס עבדו
חוס ההוא יום עדה ומעלה
יום שאח ומשואה יום השל
ואפי' יום ענו וערלי חס
שופר ותרועה על הערים
הבצרות ועל הפנות הגבקות
והערתי אדם והלכו בעורם
כי לחיה חבוא ושרר דבס בעפר
ולחם בל יא
והב לא יוכל להעולם ביום
עבדו יהוה ובאש קנאלו
תאכל כל הארץ ככלה אף
נחלה יעשה את כל השב
הארץ
התקוששו וקושו הגיו לא
נכסף בטרם לדת חק מצי
עבר יום בטרם לא יא
עליכם חרוץ אף יהיה ככרת

לא יבוא עליכם יום אחרת
 בקשו את ה'הוה מ ענין
 הארץ אשר משפטו פער
 בקשר ערק בקשו ענה את
 הפתור ביום אף יהיה בן
 ענה עורח ותהיה צאשק לון
 לשמחה אשרוד בעתדים
 יגלושוד ועקרון העקרי
 הוי ישיב חבל חים
 גוי ביהם דבר יהוה עליכם
 כנעו ארץ פלשתים והאכרת
 מאזי ורשב ויהיה חם חים
 נות בלות רעים ועדלות יאז
 ומה חבל לשארית בית יהוה
 עליהם ויעשו בבתי אשקלון
 בערב ירענו כי יפקדם יהוה
 אלויהם ושב שבתם ישמעת
 חרפת מואב וגדפרי בני עמון
 אשר חרפו את עמי ועדיליו
 על גבולם לכן הוי אני נאם
 יהוה עבאות אלהי ישראל כי
 מואב נקדם תהיה הפני עמון
 עמלה ממשק חוה ומכרתי
 כיה ושמק עי עולם שארית
 עמל ביום ויהיה יחלים
 זאת להם חחת גאונם חרפ
 ועדו עליכם יהוה עבאות
 ויהיה יהוה עליהם כי רח את

כל אלהי הארץ וישתחוו לו
 איש מקדונו כל אי הגנים
 גם אתם מושכים חלל חרבו
 המה יהוה ידו על עמו ואמר
 את אשר וישם את מטות
 לשמחה ענה כמברר ודבע
 בתוכה עדרים כל חותגוי
 גם האתגסקפד בכפתר יוד
 מלונ קול שוחר בחלון חוב
 בסף כי ארוה ענה זאת
 העור העליוה הששבת לבטח
 האמרה בלבה אני ואמסר
 עוד ארץ חמה לשמחה מרוב
 לחיה כל עמי עליה ישראל
 ונעו קרי
 הוי מואב וגאלה העיר
 הונתה לא שמעת בקול לא
 לקחה מסר ביתה לא כפחה
 אל אלהי לא אהפס שרת
 בקרבה ארית שאונם שפלות
 ואני ערב לא גמרו לבקר
 נביאות סחיס אנשו בגלות
 כהנה חלוק קדש חמסו
 תורה יהוה עיקר בקרבה לא
 יעשה ענה בנקר במקר
 משפטו וכו לאו לא נעדר
 ולא יודע עור בשות הכרתני
 גיום נשלו פניהם חרבו

חועתם מכל עובר נערו
 עריתם מכל איש מאן חשב
 אמרתו אה תיראי אותי חסון
 מוסר ולא כפרת מעונה
 אשר פקדתי עליה אבותי
 השמתי הש חיותו כל עליות
 לכן כחדלו נאסחיהו ליום
 קדמי לשך כי משפטו לאסר
 גיום להבני ממכות לשטר
 עליוס ועמל כל חרן אפסו
 באש קנאתי תאכל מן הארץ
 כדאז אהפס אל עמים שטר
 ברעה לקרא כלם בשם יהוה
 לעבדו שכם אחר מעור
 לעבדו כוש עתה בתפוע
 יבליו מנחתי ביום החוה לא
 תבושו מכל עליתוד אשר
 משעת כי כדאז אסור מקרב
 עליו גאותך ואתם מי לגסו
 עוד בחר קדשי והשארתי
 בקרבך עם עמי וכל חסוני
 יהוה שארית ישראל לאש
 עלה ולא דברו כוב ולאמא
 בפהם לשון הרעות כרחוק
 ורעו ורעני ואוי בחרתי
 הני בלעיו הויע ישראל
 שחחו ועלו בכל לב בני ישראל
 הכזו יהוה משפטו ופני אפי

מלך ישראל יהוה בקרב
 לא תמיד ארבע עיר
 בלם חוהא נאמר לרוש לש
 אלמראו עמו אל ירפד ירוח
 יהוה אלהיך בקרבך גבור
 יושע וישו עמי בשמחה
 וחיש באהמו וגיל ענה
 בדני גנוי ממועד אפסתי
 מקה חת משאת עליה חרפה
 הנני עשו אורבד מענה בעת
 חתיא חוש עמי את העל ענה
 ותעלה אקצי ושמתיס לתלה
 ולשם בני הארץ בשרתם
 פת חוהא אבוא אתכם
 ובעל קדמי אתכם כי איתו אתכם
 לשם חתלה בכל עמל הארץ
 בשונו את שביתכם לענינם
 אמר יהוה
 בשעת שאלם לרוחש המלך
 בחרש הששי ביום אחד
 לחש חל דבר יהוה ביד חגי
 הנביא אל ורבעל ברשאלתא
 פת יהוה ואר יהוה ענין
 וחעיק הפחו הגיור לאמר
 מהאמר יהוה עבאות לאמר
 חעם חוהא אמר לא עת בא

עת צבת חנה להפנות
 ויהי דבר יהוה בירח הנביא
 לאמר יהעת לכם אתם לשבת
 בביתכם סמונים והמת חוד
 חוב ועלה כד אמר יהוה
 עבאות שומי לבכם על
 מרביכם ורעום חובת והנא
 מעט אכול ואוי לשועה שר
 ואוי לשכרה לבוש ואוי לחם
 לו והלשתכר משלתכר אל
 ערוך נהוב
 כה אמר יהוה עבאות שומי
 לבכם על מרביכם עלו חתר
 ותבאתם עין וכוני תבית וארע
 בו ואכבר אמר יהוה פנה
 אל הרב והנני למעט והבאתם
 הפת ונפחתי בו נעו מה
 נאם יהוה עבאות ועו ביתו
 אשר הוא חוב ואתם רעים
 איש לביתו עלבו עלובכם
 כלאו שמם מכול וכהארץ
 כלאה הנהי ואלא הרב
 על הארץ ועל ההרס ועל
 הדג ועל החורש ועל
 היעלה ועל אשר תוציא
 הארמה ועל הארס ועל ההכה
 ועל בלונע פפוס
 וישמע ורבעל בן שלתאל

ויהושע בן נון ערק חנה הגוי
 וכל שארית העם בקול יהוה
 אלהיהם ועל דברל חגי הנביא
 כאמר שלחו יהוה אלהיהם
 ויראו העם מפני חוה ויאמר
 חגי מלא חוה במר אכור
 יהוה לעם לאמר אל את ככם
 ועד יהוה אתרוה ורבעל בן
 שלתאל פת חוה ואתרוה
 ויושע בן נון ערק תפוח חגי
 ואתרוה כל שארית העם ונבא
 ויעשו מלאכה בבית יהוה
 עבאות אלהיהם
 בלם עשרים וארבעה חודש
 בשער בטנת שתיס לדרוש
 המלך בשבילי בעשרים ואר
 לחוד חוה דבר יהוה ביד חגי
 הנביא לאמר אמר לא אל
 דרבעל בן שלתאל פת חוה
 ואל יהושע בן נון ערק חוה
 הגיור ואר שארית העם לאמר
 מי בכם הנשאר אשר ראו את
 הבות חל בכבודי הראשו
 ולה אפס דאס אתו ענה חוה
 כפתו מאן בעניכם
 רענה חוה ורבעל נאם יהוה
 וחוק ויושע בן נון ערק חוה
 הגיור וחוה פל עסארץ נאם

יהוה ועשו כדבריו אתכם
נאם יהוה עבאות את הרבר
אשר פרתו אהם בעא דכס
ממערים ורחמי עמיהם סתוכט
אל תירא
כי בה אמר יהוה עבאות עוד
צחת מעט היא ונני מעיעט
הם ואת החובה יהוה עשתו
את כל הגוים וכאר חמת כל
הגוים וכלאני את חבית הוה
כדבר אמר יהוה עבאות לי
העוף וכל חוב נאם יהוה
עבאות וכל חוב כבוד חבת
יהוה האחרון מן הראשון אמר
יהוה עבאות וכפיקום חוה אתו
שיום נאם יהוה עבאות

בעשירים וארבעה לתשיעי
שעת שמים לדריגת הח
בדלתוה אל חגו חבניא
לאמר פה אמר יהוה עבאות
שאל נא אתה השמים ורח
לאמר חוה שאיש גשר
ודישו בכתף בגיו ונגעו בכנפו
אל חלום אל הנוהר ואל
בני ונני עמו ואלגל מכל
הדש ונניו חתום ונאמר

יהוה לאמר חוה אביע טמא
נפש בכל אלה הוכוה ונענו
הכחנים ויאמרו וטמא ונענו
חגי ויאמר בן העם יהוה
והגוי הוה לפני נאם יהוה ונ
כל מעשה ידיו ויאמר
קדו בו שם טמא הוא
ועתה שמו נא לבנות מו
היום ויהוה נענה מן ה
שום אבו אל אבו בחוב
יהוה מהייתם בא אל ערמת
עשרים ותחת עשרה בא
אל חקב לחשוף חמשים
פורה ויהוה עשרים חפולי
אתכם בשכחו ונכחון ונפד
את כל מעשה ידיכם ואוה
אתכם אל נאם יהוה ישומה
נא לבכס מן היום הוה
ומעלה מית עשרים וארבעה
לתשיעי למו חלום אשר לס
חיבל יהוה שומו לבכס
העור חובע במגורה וער
הגפו ותמאנו ותקוה יצץ
חיות לא נשא מן חלום חנה
אברה
ויאמר יהוה שעת אל חגי
בעשרים וארבעה לחודש
לאמר אמר אל רבני חת

יהוה לאמר חוה אביע טמא
נפש בכל אלה הוכוה ונענו
הכחנים ויאמרו וטמא ונענו
חגי ויאמר בן העם יהוה
והגוי הוה לפני נאם יהוה ונ
כל מעשה ידיו ויאמר
קדו בו שם טמא הוא
ועתה שמו נא לבנות מו
היום ויהוה נענה מן ה
שום אבו אל אבו בחוב
יהוה מהייתם בא אל ערמת
עשרים ותחת עשרה בא
אל חקב לחשוף חמשים
פורה ויהוה עשרים חפולי
אתכם בשכחו ונכחון ונפד
את כל מעשה ידיכם ואוה
אתכם אל נאם יהוה ישומה
נא לבכס מן היום הוה
ומעלה מית עשרים וארבעה
לתשיעי למו חלום אשר לס
חיבל יהוה שומו לבכס
העור חובע במגורה וער
הגפו ותמאנו ותקוה יצץ
חיות לא נשא מן חלום חנה
אברה
ויאמר יהוה שעת אל חגי
בעשרים וארבעה לחודש
לאמר אמר אל רבני חת

נאם יהוה חוה אבו נכס אהו
הם וה באושרו עליהם ויהוה
אמר ברוח אשר עליהם
את עבתי ונכסיהם חלוא
השולו ונכסיהם יעברו ויאמר
באשר זכס יהוה אור
לעשות לנו כדו לנו ונכסיהם
כד עשה אתנו
ביום עשורם וארבעה לעשר
עשר חודש הוה חודש יצטו
ששת שנים לזרמיש חוד
יער יהוה אל זכריה ויהוה
קדוה ונכסיהם חלוא
חללה ונכסיהם חלוא
קום אדם ויהוה עמך
חמשים אשר במ עלה
ואחור סוקים אדמים שרקים
ולבעט נאמר מה אלה אדני
ואמר אלימלאך הדבר כי
אני איתך מה חפיה אל ר
ועו האיש תעמד ברוח חסדים
ויאמר מה אשר שלח יהוה
יחתיך בארץ ויעצו את
מלאך יהוה מעמד ברוח חסדים
ויאמר מה חפיה אל ר
ועו האיש תעמד ברוח חסדים
ויאמר מה אשר שלח יהוה
יחתיך בארץ ויעצו את
מלאך יהוה מעמד ברוח חסדים
ויאמר מה חפיה אל ר
ועו האיש תעמד ברוח חסדים
ויאמר מה אשר שלח יהוה
יחתיך בארץ ויעצו את
מלאך יהוה מעמד ברוח חסדים

יהוה אביע טמא
נפש בכל אלה הוכוה ונענו
הכחנים ויאמרו וטמא ונענו
חגי ויאמר בן העם יהוה
והגוי הוה לפני נאם יהוה ונ
כל מעשה ידיו ויאמר
קדו בו שם טמא הוא
ועתה שמו נא לבנות מו
היום ויהוה נענה מן ה
שום אבו אל אבו בחוב
יהוה מהייתם בא אל ערמת
עשרים ותחת עשרה בא
אל חקב לחשוף חמשים
פורה ויהוה עשרים חפולי
אתכם בשכחו ונכחון ונפד
את כל מעשה ידיכם ואוה
אתכם אל נאם יהוה ישומה
נא לבכס מן היום הוה
ומעלה מית עשרים וארבעה
לתשיעי למו חלום אשר לס
חיבל יהוה שומו לבכס
העור חובע במגורה וער
הגפו ותמאנו ותקוה יצץ
חיות לא נשא מן חלום חנה
אברה
ויאמר יהוה שעת אל חגי
בעשרים וארבעה לחודש
לאמר אמר אל רבני חת

אמר יהוה אביע טמא
נפש בכל אלה הוכוה ונענו
הכחנים ויאמרו וטמא ונענו
חגי ויאמר בן העם יהוה
והגוי הוה לפני נאם יהוה ונ
כל מעשה ידיו ויאמר
קדו בו שם טמא הוא
ועתה שמו נא לבנות מו
היום ויהוה נענה מן ה
שום אבו אל אבו בחוב
יהוה מהייתם בא אל ערמת
עשרים ותחת עשרה בא
אל חקב לחשוף חמשים
פורה ויהוה עשרים חפולי
אתכם בשכחו ונכחון ונפד
את כל מעשה ידיכם ואוה
אתכם אל נאם יהוה ישומה
נא לבכס מן היום הוה
ומעלה מית עשרים וארבעה
לתשיעי למו חלום אשר לס
חיבל יהוה שומו לבכס
העור חובע במגורה וער
הגפו ותמאנו ותקוה יצץ
חיות לא נשא מן חלום חנה
אברה
ויאמר יהוה שעת אל חגי
בעשרים וארבעה לחודש
לאמר אמר אל רבני חת

וירעתם כי יהוה עבדות
 שלחני
 ושמוחי בתעונו כי חנני
 בא ושכנתי בתוכך נאם
 יהוה וינלו גוים רבים אל
 יהוה ביום ההוא והיו לי
 לעם ושכנתי בתוך ידועת
 כיריהוה עבדות שלחני
 אלוה ונאל יהוה את חזקה
 תלוי על ארמת הקדש
 נחקר עד בירושלים הם
 כל בשר מפני יהוה כי נעור
 מן עוז קדשו ויראני את
 יהושע חסו הגדול עמך
 לפני מלאך יהוה והשכין
 עמי על זמיון לשכני ואמר
 יהוה אליה שכן וגעו יהוה
 בן השכן וגער יהוה בן
 הבחך בירושלים הלא נהאז
 מעל מאש ויהושע תקח
 לבש בגדים צאנים ועמד
 לפני המלאך ויגעו ויאמר
 אל העמרים לפני לאמר
 דקירו בגדיכם הצאנים
 משלתי ויאמר אליו מה
 העברתי מעליך עונן
 והלביש אתה מחלעות ואמר
 ישכיו ענה טחור על ראשו

וישמחו הענקת הטחור
 על ראשו וילבשם בגדים
 ומלאך יהוה עמך ויגער
 מלאך יהוה ביושע לאמר
 כה אמר יהוה עבדות אס
 בדרכי תל ואס את משמתי
 השמר וגם אטע תרני את
 בירתי וגם השמר את חצו
 ונתתי לך מה רבים בו
 העמרים האלה שמעתי
 יהושע הספן הגדול אמה
 ודעו השמים לפני כו
 אנשו מופת תמה מן כו
 מביא את עברי עמך כו
 הנד האכו אשר נתתי לפני
 יהושע על אבן אחת שבעה
 עינים חנני מספח פתחה
 נאם יהוה עבדות ומשלתי
 את עון הארץ והיא ביום
 אחד בשם ההוא נאם יהוה
 עבדות הקדש ואניש לרעה
 אל תחת גפן ואולי תחת ונאם
 ולעב המלאך הדבר כו
 ויעורני באש אשר יעור
 משעתי ויאמר אליו מה
 אתה ראך ויאמר דאיתי
 והנח מעורתי ורב מה נאל
 על ראשי ושבעו נרדתי

עליה שבעה ושבעה מעו
 מועקות לנרות אשר על
 ראשי ושנים ותים עליה
 אחד ממניו תלה ואחר על
 שולתי ויאעו ואמר אתה
 הדבר כי לאמר מה אלה ויאמר
 ויגעו המלאך הדבר כי ויאמר
 אל הלא ידעת מה תמה
 אלה ואמר לא ארני ויגעו
 ויאמר אליו לאמר זה הדבר
 יהוה אל דרבבל לאמר לא
 בחלי ולא בכח כו אשכחתי
 אמר יהוה עבדות מלאך
 הד הגדול לפני ורבני למשל
 והוציא את האבן הראשית
 השארת חתו לך
 והיו דבר יהוה אל לאמר ירו
 ורבבל וישרו חבית הזה ועורו
 ויבצעו וירבעו כי יהוה על
 עבדות שלחני אליכם כי נאם
 בן לויס חכמות ושמוחו ודא
 את האבן הגדול ביר ורבני
 שבעה אלה עוני יהוה הספח
 משוטטים כל הארץ ויאעו
 ואמר אליו מה שני חזותים
 האלה על זמני המעורה ועל
 שאולתי ויאעו שנית ויאמר
 אליו מה שני שבל חזותים

אשר ביר שני ענתות חזות
 המדוקים מעליהם חזר ב
 ויאמר אליו לאמר הלא ידעת
 מה אלה ואמר לא ארני ויאמר
 אלה שני ביריהוה העמרים
 על ארון בן הארץ
 ואשוב ואשא עיני וראת
 והנה מגלה עפה ויאמר אליו
 מה אתה ראך ויאמר אני ראך
 מגלה עפה ארפת עשרים
 באמה וחזקה עשר באמה
 ויאמר אליו זאת האלה חזות
 על פני בן הארץ כי בן הגנב
 מזה המוח נקה וכל הנשבע
 מזה בנות עתה יהוה עבדות
 נאם יהוה עבדות ופאה אל
 בית חנני ואל בית הנשבע
 בשמי לשון ולת בנות ביתו
 ולתו ואל עשו ואת אבניו
 ויגעו המלאך הדבר כי ויאמר
 אליו שאני עמך וראת מה
 הוצאת הוצאת ויאמר מה
 היא ויאמר זאת האיספה
 הוצאת ויאמר ואת עינים
 בן הארץ והנה כפר עמתי
 נשאת וואל אשה אחת וישבת
 בנה האיספה ויאמר זאת
 הישעת וישבת וראתה א

היה האיספה וישלך את אבניו
 העופרת אל פנה ואשא
 עיני וראת והנה שלשים נשים
 יוצאות ורנח בצנפיהם והנה
 כנפים בצנפני החסידה
 ותשאנה את האיספה בן הארץ
 ובנו השמים ויאמר אל המלאך
 הדבר כי אלה חמה מול בית
 את האיספה ויאמר אליו לבנות
 לת בית הארץ שנער והלכו
 והעוהו שם על מבנותה
 ואשוב ואשא עיני
 וראת והנה ארבע מרבבות
 יוצאות מבין שני חמרים והחמיר
 הרי נשית במרפבה מראשנה
 סוסים ארמים ובמרפבה השנית
 סוסים שחורים ובמרפבה
 השלישית סוסים לבנים
 ובמרפבה הרביעית סוסים
 בדרום אמצע ויאעו ויאמר
 אל המלאך הדבר כי מה אלה
 ארני ויגעו המלאך ויאמר אל
 אלה ארבע רחוקות השמים
 ויצאות מהתעוב על אהן כל
 הארץ אשר בזה הסוכים
 השחרים יצאים אל הארץ
 עפון ולבנים יצאו אל
 אחרים ולבנות יצאו

ארץ תלכו והאמצע יצאו
 ויבקשו לכל להתקד בארץ
 ויאמר רבו התלכו בארץ
 ותתלכנה בארץ יעועי את
 וידבר אליו לאמר לאו הוצאתם
 אל הארץ עפון הנוחה את רוחו
 בארץ עפון
 והיו רבוי יהוה את לאמר יקח
 מאת הגולה מהלדי ומארת
 טובו ומאת ידועת ונבאת את
 בנים יהוה ונבאת בות יאשנה
 בן צפנה אשר באו מבבל
 ונחמת כפר וזכך ועשית עטרות
 ושנית בראש יהושע בן יהוה צדק
 הפתו הגדול ואמר אליו לאמר
 מה אמר יהוה עבדות לאמר
 הנה איש עמה שמו ומתרתיו
 יעמח וצנה אהובל יהוה והוא
 יבטח את רובל יהוה והוא ישא
 חוד וישב וישל על כסאן יהוה
 כחו על כסאן ויעת שלום תהיה
 בין שניים והעפרות תהיה
 תלם וקיימה וידיעה ויחוב
 עמיה יזכרו בהיכר יהוה
 והחוקים נבאו ויבנו בהלל יהוה
 וירעתם כהררי עבדות עליה
 אליכם ויהי אבשימיע השמים
 בקול יהוה אלהים

והיבשנת ארבע לירושלם
הטלח הנה רב רחוק אל זכרון
בארבעה לחודש השלש עשר
וושלח בות אל שראר ורגס
מלך ונאשח לחלות את פני
יהוה לאמר אל הסתעם אשר
לביית יהוה עבאות וא
הנביאים לאמר האבול בחדש
הזוה שיהיה כן כאשר עשהו
זה מלח שנים
ויהי כן יהוה עבאות אל לאמר
אמר אל כל עם הארץ ואל
הנביאים לאמר כל עמלם ספול
בחמשינו ובשבעי זה שב
שבעים שנה העום עמלתי
אני וכל האמל וכל השתנו
תלוא אתם האכלים ואתם
השחמים תלוא את הרבים
אלו קרא יהוה אל הנביאים
עוראשנים בחותת ירושלם
עם השלוח ועמלם סבתתו
והקב והשמה לשב
ויהי דבר יהוה אל זכרון לאמר
כה אמר יהוה עבאות לאמר
כשפט אמת שפטו וחקר
והקמים עשו איש את אחיו
ואלמנה ותקום גרועני את
משפטו וכעת איש אחיו

החשבו לבבכם ונמאנו
לחק שיב ויהנו בכתף סורית
ואתיהם הכבולו משמוע
ולבם שמו שמו לישמוע
את התנוע ואת הדברים
אשר שלח יהוה עבאות
ברוחו ביד הנביאים הראשנים
והלקצף גול מאת יהוה
עבאות ויהי כאשר קרא
ולא שאת כן וקראו ואל
אשמע אמר יהוה עבאות
ואסיעם על פי הרוח אשר
לאדעום והארץ נשמה
אחריהם מעד ומשכ וששית
ארץ חממה לשמה
ויהי דבר יהוה עבאות לאמר
כה אמר יהוה עבאות קנאות
לעון קנאת גדולה והקיד
גדולה קנאתי להביח אמר
יהוה שבתו אל עוון ושכנתו
בתוך ירושלם וקראו ירושלם
עיר האמת והרי יהוה עבאות
יהי הקדש כה אמר
יהוה עבאות עד ושכלו קנים
והרי ברהמת ירושלם ואיש
משענת גריו מלב ימים
והקבותה על קמליו ליהים
וילרות משחזים בחזיתיה

היירלם קלה בעיני בית יהודה
וזבת ישראל מן אושיע אתכם
והיותם ברכה אלהי ארץ
מתקנה ויכנס
כה אמר יהוה עבאות כאשר
למתי ליהוה אתכם בדרך ערף
אתכם אל אמר יהוה עבאות
ולא נמתי ליהוה עבאות ולמתי
במים האלה לטוב אתו ושלם
ואת בית ירושה אלוני ארץ
אלו הדברים אשר תעשו
בני ואת אש את ערדו
אמר ומשפטו שלום שפטו
בשעריכם ואיש את דעת
ועוואל תושבו ללבכם
ושבת שקר ארץ וזכו בו
את כל אלה אשר שנאתי
באש יהוה
ויהי דבר יהוה עבאות אל לאמר
כה אמר יהוה עבאות עינים
העונות חממה ועוונ
לשמה ועינים העשור ויהוה
לשמה ועינים הששור ולשמה
ועינים מרבים והאמת
והשלום אתו
כה אמר יהוה עבאות עד
אשר יבאו עינים וישכי
עדים ועוונות יחלפו לו שפט

אתה אל אלה לאמר גלכה
הלון לחלול את פני יהוה
ולבקש את יהוה עבאות אכה
גם אני וזאו עינים רבים
וגוים ועומים לבקש את
יהוה עבאות בירושלם ולחלות
אל פני יהוה
כה אמר יהוה עבאות בבימים
ההמה אשר יחול קו עשרה
איש מכל לשנות היום
והחולקו בכנה איש יהוה
לאמר גלכה עינים כן
שמעו אלהים עינים
משא רב רחוק בארץ חרדו
ודמשק מחתו כל לוחו עו
אדם וכל שבטו ישראל
וגם זמת הגבל בה ער ועיוו
כל חממה מעד ונתנו ער מע
מעד לה ותעשר סף פעמי
והרץ כסוכות צות הנה
אדניו ישנה והסר
חולה ותוא באש תאכל
הלא אשקלון ותוא ועו
ותחול מאר ועקרון כיהניש
מכבה ואמר מלך מנצח
ואשקלון לא תשבי ותשב
ממזל באשר יהוה וחקונו גאו

פלטתם וחסדו רמז מפורש
שמו ונשאר נבואה לא להיב
וחל כאלף ביהודה ועקרון
פירוקו ותהיה ליהוה מעבה
מעבר ומשכ ולא תעבי עליהם
עוד ג עשור עמו ראות בעיני
אלו מאר ברת עיוו
הלוע בעת ירושלם חק מלך
ובואו עין ונשע חממה
ודבב ירושה ועל ער
אתו ואת הברית מן מאסר
וסוס מירושלם ונבדל עיני
מלחמה ודבר שלום לאלה
ומשלו מים עדים ונתן ער
אסר ארץ גם את ברכ
ביותר שחתי אכירך מבו
אז מים בו טובו לב עיו
אכירי חקוק גם תליס מעד
משנה אשיב לה ירושלם
א יהוה קשת מלאת חיים
ועליוני צדק עני על צדק
ויושמתו סלוב אלה
ותועליתם ליהוה ועצ
כסד חקו ואלע יהוה בשר
ותקע ותקרב ערוו ויהי
ויהו עבאות ונן ער
ואכלי וכבש אגודק ועשתי
המו כמדיו וכלו כמדיו

בזוית מוצח יהוה שילעם יהוה
אלהיהם ביום ההוא כעצאן
עמון כי אבננו עור מתנוססות
על ארמנו כי מדפוננו ומה
יפון הוה בחוריהם ותיירוש
יגובב בלהות שאר מידות
מטר בעת מלקוש יהוה
עשת חיותם ומטר גשם
יתן להם ולאיש עשב בשדה
כי המדפיס והרוא והקוסמים
חזו שקר וחלמות השוא
ויראו המל נחמנו על כן
נסעו כמדפא יענו מי אנו
רעד
על ידי עיני חרה אפי ועל
העבורים אפקוד כי פקד
יהוה עבאות את עדו את
בית יהודה ושם אתם בקוס
הודו במלחמה ממנו פנה
ממנו ותר ממנו קשרת
מלחמה ממנו ועא כל נוגש
יהודי ותלו בגברים בוסים
בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והגיש
רכבו סוסים וגברתו את
בית יהודה ואת בות יוסף
אישוע והושבותיהם כי
רחמיים ורחמי כאשר לא

ונחתים כי אני יהוה
אלהיהם ואע נם ונו
כגוד אפרים ושנח לבב
כמוזו וכניהם יראו ושמה
גל לבס ביהוה אשר קח
להם ואקבעם כי פרייתם
ורבו כמו רבוי ואור עם
בעמם ובמרחקים וזכרות
וחמי את בעמם ושבו ור
והשבותים מארץ מצרים
ומאשור אקבעם והארץ
גדע וזבנו אביאם ולא
ימצא להם ויעברו בים ערוב
והפה בים גלים והבישו כל
מצלות יאר והודו גאון
אשור ושבט מערים וסור
וגברתים ביהוה ובשמו
תתלכו נאם יהוה
פרח לבנו ורדתו ונאכל
אש בארצה חרל ברוש
כי נמי ארז אשר אהרים
שדודי החילו אלונ בשזכר
יודי יער הבעור קול ילול
הרעש כי שרה אדרתם
קול שאגת כפירים כי שוד
גאון חדרו
פה אמר יהוה אלתי רעד
את עצא הדרגה אשר

קצתו וחרגו ולא יאשמו
ומכרתיו יאמר בריו יתן
ואעשר ורעיהם לא יחמו
עליהו כי לא אחיל עוד
על ישרי הארץ נאמתי
והנה אנכי ממעיא את
האדם איש ביד דעה ומה
מלכו וכתלו את הארץ ואת
אעל מים יארעה את ארץ
ההרגה לבן ענני ועאו
ואתחיל שני מק לחיות
דבאוי געם והארץ תאמר
הכלום תרעת את מעא
ואכח את שלשת הרעש
בדה אחר ותקצר נפשו
בחם ונספסם בחלה
נאמר לא ארעה אתכם
המתה תמות והנכחלת מתה
והנש ארות האכלנה אשר
את שר רעיהת ואתחיל
קדלי את געם ואגרע את
לחמיל את בריתי אשר
פרגתי ארץ העמים ומה
ביום התוא ורעו בני ענני
העאו השמרים אתי כי
רבייהתו הוא
ואמר אליהם אקטוב בעיני
הבן שפד ואסלא חרל ויהוה

ישקל ואת שכרו שלשים
פקד ויאמר יהוה אלוי הע
השלחו אל חיצו את
יהוה אשר נודתי מעלחתם
ואחול שלשים חספס ואשח
אתו בית יהוה אל חיצו
ואגרע את מקלו השני את
החבלים לחסר אתה אחת
בין יהודה ובין ישראל
ויאמר יהוה אל עיר קח
לה כל רעה אלויי כי הנה
אנכי מלקס רעה בארץ
תנכחמות לאמקוד העיר
לא תבקש ותנש ברת לא
דמא ותנעבה לא יכלכל
ובשר הבריאה יאכל ופר
ופסקו ויסקר יהוה רעד
האליל עזבו העאו חרב
על יודו ועל עיו ומינו
ועל גוש תובש ועל ומוני
מה תפח
משאר בני יהוה על ישראל
נאסדוהו נכוח שמנים ונסד
ארץ ויש רוח ארם בקרבו
ועאובי שם את ירושלים
סדעל לכה העמים מנוב

גם על דהמה יהוה במעור
על ירושלים ויהוה ביום
ההוא אשים אתה הסלע
אבן מעמסה לכה העמס
פל עמסיה ערובו ושרטו
ונאספו מלח כל גוי הארץ
בקס ההוא נאם יהוה נאם
כל סוס בתמהו ותרב
בשענו ועל בית יהודה
אפקח את עניו וכל קוס
העמס אכה בערו ויא
ואמרו אלמי יהודה ברבם
אמיעה לל ישבי ירושלים
ביתוה עבאות אלהיהם
ביום ההוא אשים את
אלמי יהודה בכיור אש
בע עים וכלפוד אש בעמיר
ולכל על זמיו ועל שמאו
את כל העמים כי בני
ונשבה ירושלים עיר
תחמתו בירושלים יהושע
יהוה את חרל יהודה
בראשעו לעיון לכה הגל
הפארת בית יהודה ותפארת
ישב ירושלים על יהודה
ביום ההוא על וחרבוע
יושב ירושלים יהוה

הנכשר בדם ביום ההוא
ביווד ובת ריווד כאלחים
כמלאך יהוה לפניו יהוה
בקס ההוא אבקש והשמר את
מי הגוים הבאים על ירושלים
ושפכתו על בית חור ועל
ישב ירושלים רוח חותנונים
והביטו את את אשר דקדק
וספרו עליו כמספר עם המוד
והמר עליו המר על העבור
ביום ההוא יגל המספר
ביתו שלם כמספר חור רמוז
בבקעת מגדו וספדה הארץ
משפחות משפחות לבד
משפחת בית דודי לבד ונשו
ונשיתם לבד משפחת בור
נתו לבד ונשיתם לבד משפחת
בית לוי לבד ונשיתם לבד
משפחת השמעון לבד ונשיתם
לבד כל המשפחות הנשארות
משפחת משפחת לבד
ונשיתם לבד ביום ההוא
יהוה מקור נפתח לבות דוד
ולישבו ירושלים לחט ארת
ולנה ויהוה ביום ההוא נאם
יהוה עבאות אכרתי את
שמות העעבים מן הארץ
ולא יזכרו עוד ונפאתה נביא

ואת רוח הסוכה אעמוד
 מזהארץ ויהי כיוצא
 איש ענף ואמרני אליו
 אמה ואמר לי כי לא תחיה
 כי שחר דברת בשם ייחוד
 ויהי אביהו ואמר לי כי
 מה אבא ויהי בשם ההוא
 ויהי הנביאם איש חזון
 כהן צדק ולא יגשו אהרת
 שער מצעו שם ואמר
 לא נבא אנכי איש ענף
 אדמה אנכי מי אדם הקניני
 נענתי ואמר אליו
 המכות האלה בין ידך ויהי
 ויהי חלתי בית מאדני
 חרב ערני על דעלי ועל
 גבר עליתי ואם ייחוד
 עבדותה אתה ערה
 ותקצוץ הענף ותשב ענף
 על העצים ויהי בכל
 הארץ ואסרתו פרשנים
 מה יפדו ויגנבו והשליט
 יענף בה והבאני איד
 ישלתי את באש ועברתם
 בלתי חסד ובהנהגים
 ויהי אבא ענף אתו

ואמרתי בזה גלגל באמרים
 שלח יתות נבזה הוא ויהי
 תגישו עיר לזבח אין רעוה
 תגישו פסח ויהי אין רע
 הקדושה לא לפחית חורעב
 או תישא פניך אבא ויהי
 עבדות ויעת חלו נא פני אל
 ויהנו מירכס היתה זארת
 הושא מכס אמר ויהי עבדות
 מי גכ בבס ויסגר דלתים ויהי
 תארו מזבחו חסד אין חסד
 ככס אמר יהוה עבדות ויעת
 לא ארעה מירכס מי מזבח
 שמש ויש מבוא גדול שמש
 בגויה ובכל מקום מקבד מוש
 לשמי ומנחח סחורה כידול
 שמי בגוים אמר יהוה עבדות
 ואתם מחללים אתם באמרים
 שלח ארני מגאל הוא ונבו
 נבזה אכלי ואמרתם הגד
 מתלאת הפחתם אותו אמר
 יהוה עבדות והבאתם גזול
 ואת הפסח את תחולד
 והבאתם את המנחח הארע
 אותה מירכס אמר ויהי
 וארור עוכל ויש
 בערו וברגד וזכב משוח
 לארני כולל גדול אני אמר

ולא ללילה ומה לעת ערב
 יהוה אור ויהי ביום חלוא
 יעאו מום חמים ממושה
 חיענו אל חכם חקר מחו
 וחיעים אל חכם חקר מחו
 ובהנהגה חמה ומה יהוה
 למלך על כל הארץ ביום
 ההוא ויהוה יהוה ארץ ויש
 אחר ויש כל הארץ משח
 מגבני לרמוז נגד חושם
 וראמה תשבה חושם
 למשיש בגויה על חסד
 פיני הראשון שיש
 ופניו ומה חננאל על
 יקני חמלך וישבו ביה
 וחיים לא יהיה עור ויעשה
 וירושלם לבטח
 ואת יהוה המגפה אשר
 קף יהוה את כל העמים
 אשר עבאו על דרושם
 המקבשבו והוא ענף
 עד גלגל ויעני חסד
 בחליו וישוץ המקבשבו
 ומה בשם חלוא הנהג
 מהנהגתו כבוד חסד
 והחוקק איש כל רעוה
 ועלתה מרו על כל רעוה

וגם יהוה חסד בירושלם
 ואסף חיל כל הגוים סביב
 זהב וכסף וגויה לרב מאד
 וכן יהוה מגסת חסד חסד
 חסד חסד וכל הבהמה
 אשר יהוה במחנות חסד
 במגפת חסד יהוה כל
 הנותר מקדושים הבאים
 על ירושלים ועל מדין שנה
 בשנה והשתחול למלך
 יהוה עבדות ויהי ארתה
 חסד יהוה אשר לא יעלה
 מאת משפחות הארץ אל
 ירושלים והשתחול למלך
 יהוה עבדות ויהי עליהם
 יהוה חסד ואסם שם חסד
 מערס לא עשה ולא באד
 ויהי עליהם חסד המגפה
 אשר יהוה את הגוים
 אשר לא יעלה חסד את חסד
 חסד ואת חסד חסדות
 מציון חסדות כל הגוים
 אשר לא יעלה חסד את חסד
 חסדות ביום חסד חסד
 על מצות חסד קדש חסד
 ומה חסדות בבית יהוה
 חסדות לפני המנחה והיה
 בלתי מירושלם ובירושלם

קדש יהוה עבדות ויהי
 כל מנחה חסד חסד
 ובשנה ביום ולא יהיה כענף
 עוד בבית יהוה עבדות
 ביום חסד
 מישא רב יהוה אל ישראל
 ביד מלאכי אתבדו אתכם
 אמר יהוה ואמרתם במת
 אהבתנו הלא אה עשו לעמך
 נאם יהוה ואהב את ישראל
 עשו שואו ואשום את יהוה
 טממו ואת חסדו לתגורת
 מדין כרת אמר אדם רשעו
 ונשבו ונבנה חרבות בה אמר
 יהוה עבדות חסד ונבו ואנו
 אחרים וקראו להם גזול רשע
 והעם אשר דעם יהוה ער
 שלם ועינוכם הראינו ואתם
 תאמרו ויהי מעל לגבו
 ישראל בויכבר אב ועבד
 ארני ואכאב אני אתם כגור
 ואם ארונים אנו אתם מורא
 אמר יהוה עבדות לכם
 המדינים ביום שמי ואמרתם
 במה ביום את שמך מגשמים
 על מבחלי חסד מגאל

מלאכי
 ואת רוח הסוכה אעמוד
 מזהארץ ויהי כיוצא
 איש ענף ואמרני אליו
 אמה ואמר לי כי לא תחיה
 כי שחר דברת בשם ייחוד
 ויהי אביהו ואמר לי כי
 מה אבא ויהי בשם ההוא
 ויהי הנביאם איש חזון
 כהן צדק ולא יגשו אהרת
 שער מצעו שם ואמר
 לא נבא אנכי איש ענף
 אדמה אנכי מי אדם הקניני
 נענתי ואמר אליו
 המכות האלה בין ידך ויהי
 ויהי חלתי בית מאדני
 חרב ערני על דעלי ועל
 גבר עליתי ואם ייחוד
 עבדותה אתה ערה
 ותקצוץ הענף ותשב ענף
 על העצים ויהי בכל
 הארץ ואסרתו פרשנים
 מה יפדו ויגנבו והשליט
 יענף בה והבאני איד
 ישלתי את באש ועברתם
 בלתי חסד ובהנהגים
 ויהי אבא ענף אתו

מלאכי
 ואת רוח הסוכה אעמוד
 מזהארץ ויהי כיוצא
 איש ענף ואמרני אליו
 אמה ואמר לי כי לא תחיה
 כי שחר דברת בשם ייחוד
 ויהי אביהו ואמר לי כי
 מה אבא ויהי בשם ההוא
 ויהי הנביאם איש חזון
 כהן צדק ולא יגשו אהרת
 שער מצעו שם ואמר
 לא נבא אנכי איש ענף
 אדמה אנכי מי אדם הקניני
 נענתי ואמר אליו
 המכות האלה בין ידך ויהי
 ויהי חלתי בית מאדני
 חרב ערני על דעלי ועל
 גבר עליתי ואם ייחוד
 עבדותה אתה ערה
 ותקצוץ הענף ותשב ענף
 על העצים ויהי בכל
 הארץ ואסרתו פרשנים
 מה יפדו ויגנבו והשליט
 יענף בה והבאני איד
 ישלתי את באש ועברתם
 בלתי חסד ובהנהגים
 ויהי אבא ענף אתו

יחיה עבדותי ושמי נזכר א
 בלתי ויעשה אליהם חמיעוד
 ויאהבה חתנים אסלאה שמעי
 ואס לא תשמו עלי לילי
 פניו לט יתב יחוד
 ויאהב ושלחו דלה את
 השם וזאת היא אתם כותבים
 וגם תירתי מי אינכם שיהי
 עמדי הגני ועל לכם איך
 תדעו ויהי כרשע פמלכ
 פרי חניכם וישנה זהכם
 אלה ויהי עמכם מי שלחמי
 אלכם את המיני הונתי
 לחיי בריתי אתם אמר
 יהיה עבדתי בריתי ויהיה
 אהו חתים השלום ואתם
 לא מירא ויראנו ופני שמ
 בות הוא תורת אמל היתה
 בינה ועלה לא למצא
 בשפתו בשלום ובמישור
 חורו את ריבים השית מעון
 משפתי כהן ושמרו דעה
 בתיה בקשומי מהו יגי
 מלך יהיה עבדות הוא
 ואתם סורתם מן הדרכי
 השלום פסדים בנותה שח
 ואתם ברית הלוי אמר
 עבדותי ונסא ממתי

אתכר נביה ושמים ויהי
 העם כמי יאמר נכסי
 שמרים אונרתי ונשמי
 עם בתוך י
 הלא אד את רינו
 אל אחר בראון עלי נתי
 איש באחי חלל ברית
 אסת וירדתי ויהיה ויהי
 עשות שמרי ומרוי לם
 חולל יהיה קוש חנה
 אשר יהי וכלל ברת אל
 נברכה יהיה ולי איש
 אשר יעשה ער ויעד
 מאחורי עקב ויפליט מעות
 ליהיה עבדות
 ויהי שנית עשו מפת
 דיעו כי מופח יהיה בתי
 הנה און עוד פטות אל
 פתח וחקת רעון מוסתם
 ואמר ער עליה על מינה
 העלי בעד מה אשת עני
 ויהי שנית חתמה ויהי
 יגור ואלו ה ברת ויהי
 את עליה ושיחיה לה
 ויהי האחד והשני ורעי
 אלהם ושמתי בניחוסם
 ויהי ויעד ארבעה ויהי
 שמי שלם אמר יהיה חתני

ישראל וכמה חסד על נגש
 אמר יהיה בלתי ונשמחת
 ידוכם ולא תכרו
 הועתם יהיה ברבים ואי
 ואמרתם במה ווענו באמנם
 פלועשריע כובי מיניו יהיה
 וכלם הו אדחסץ או אית אית
 המשפט הנה שלח פ אכל
 וסוד דרך לפני ומתאם לוא
 אל חילה ויהיה אשר אתם
 מבקשים ומלאי סתות את
 אתם הצעה חתמה את
 יהיה כפי ענינו ויהי
 אד חסד בלתי ויהי חסד
 מהו וחתם כחודא פאש מעון
 וכברית נבבקים ושמעון
 ומכחה נסק ומתח את בני
 לו חקת אתם פתח וכפית
 ותה ליהיה משחן כהן ויהי
 צדקה ויעד ליתח מנות
 יהיה וירשום פימי על
 וכפיתם קד חסד וקדושה
 אינכם ומשפט ויהיה על
 מהחך במק שמים ובמנוחה
 וכשע עת זכרון ובענינו
 שכר ימירי אמת ויהיה
 ומפתח ולא יהיה את
 יהיה עבדות מי אני יהיה

לא שמתו ואתם בניו עקב
 לא כלהם למי אבותכם
 פרתם מחלו ולא שמרתם
 שחבו אלי ואשבה אלכם
 אמר יהיה עבדות ואמרתם
 במחשבות ויהי ער אדם
 אהים כי אתם קבעים
 אתי ואמרתם במה קבענו
 המעשר והתרומה במארה
 אתם נארים ואתי אתם
 קבעים הנוי מלי הבאו
 אתם המעשר אל ברות
 האוצר ומה סורג בביתו
 וכחנוגט נא פואת אמר
 יהיה עבדות אד לא אפתח
 לכם את ארבות השמים
 והיה יהי לכם ברכה ער
 מירי ויעתן לכם באכל
 ולא ישחך לכם את פרי
 האדמה ולא תשבו לכם
 חלפו בשחה אמר יהיה
 עבדות ואשרו אתכם כל
 הגוים מהמתו אתם ארץ
 חפץ אמר יהיה עבדות

ומה צעע בי שמדנו
 משמחתו וכו הלכנו קדנעת
 מפני יהיה עבדות ויעתה
 אהנו מאשרים זרום גם
 נבנו עשו רשעה גם כהני
 אלהים ומלכו
 טברו וראו יהיה איש אל
 רעה וקשבו יהיה ושמע
 ויכתב ספר ומרו לפניו
 ליראן יהיה ולהשבי שמו
 ויהי לי אמל יהיה עבדות
 להם אשר אי עשה סגול
 וחמלתי עליהם פאשר
 וחמל איש עד בנו העני
 אהו ושבתם וראיהם
 בין ערוק לשונ בניו
 עבר אלהים לאשר לי
 עברו
 כי הנה היום בא בער
 כתנור והול כל דרוס ופלי
 עשו רשעה קש ולחט
 אהם היום הנה אמת
 יהיה עבדות אשר לא
 יעוב להם שרש ועני
 וזרחו לכם וראו שמי
 שמש ערקד ומתא

בכנפיה ויעתהם ופשתם
 כעגלי מדבק ויעטותם
 רשעים כיהיו אפר תחת
 כפות רגליכם ביום אשר
 אני עשה אמר יהיה עבדות
 וכלו תורת משח
 עבדו אשר עוהרתי אודני
 בחרב על כל ישראל חקים
 ומשפטם הנה אנכי שלח
 לכם את אלה הנביא לפני
 בוא זום יהיה הגדול והנבוא
 ודשיד לב אבות על בנים
 ולב בנים על אבותם פ
 אבא ומסית את הארץ

לפניו
 ליראן
 ליראן
 ליראן
 ליראן

היום